

Bruxelles, 20.12.2017
COM(2017) 791 final

2017/0358 (COD)

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI
privind supravegherea prudentială a firmelor de investiții și de modificare a
Directivelor 2013/36/UE și 2014/65/UE

(Text cu relevanță pentru SEE)

{SWD(2017) 481 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXT

• Temeiurile și obiectivele propunerii

UE are nevoie de piețe de capital mai puternice pentru a promova investițiile, a mobiliza noi surse de finanțare pentru întreprinderi, a le oferi gospodăriilor oportunități mai bune, precum și pentru a consolida uniunea economică și monetară. Comisia și-a asumat angajamentul de a institui toate elementele rămase pentru a finaliza până în 2019 uniunea piețelor de capital (UPC)¹.

Firmele de investiții furnizează o serie de servicii prin care investitorii au acces la piețele titlurilor de valoare și ale instrumentelor financiare derivate (consultanță pentru investiții, administrarea portofoliilor, servicii de brokeraj, executarea ordinelor etc.). Firmele de investiții și serviciile pe care le oferă constituie o componentă vitală pentru o bună funcționare a UPC. Acestea au un rol important în facilitarea fluxurilor de economii și de investiții în întreaga UE, diverse servicii fiind utilizate pentru a sprijini alocarea capitalului și gestionarea riscurilor cu eficacitate.

Există firme de investiții în toate statele membre. Conform informațiilor colectate de către Autoritatea Bancară Europeană (ABE), la sfârșitul anului 2015 existau 6 051 de firme de investiții în Spațiul Economic European (SEE)². Printre acestea se numără firme care furnizează un set limitat de servicii, în principal pentru clienți cu amănuntul, dar și firme care oferă o serie de servicii unei game largi de clienți cu amănuntul, profesioniști și corporativi.

Pe baza informațiilor provenite de la ABE, aproximativ 85 % din firmele de investiții din SEE își limitează activitățile la:

- oferirea de consultanță pentru investiții;
- primirea și transmiterea ordinelor;
- gestionarea portofoliilor și
- executarea ordinelor.

Acționând ca un important centru nodal pentru piețele de capital și activitățile de investiții, Regatul Unit are cel mai mare număr de firme de investiții din SEE, aproximativ jumătate dintre acestea având sediul în acest stat, și este urmat de Germania, Franța, Țările de Jos și Spania. Majoritatea firmelor de investiții din SEE sunt mici sau mijlocii. ABE estimează că circa opt firme de investiții, concentrate, în mare parte, în Regatul Unit, controlează aproximativ 80 % din activele tuturor firmelor de investiții din SEE.

Printre noile sale acțiuni prioritare vizând consolidarea piețelor de capital și construirea unei

¹ A se vedea Comunicarea referitoare la evaluarea la jumătatea perioadei a Planului de acțiune privind uniunea piețelor de capital, COM(2017) 292 final, 8 iunie 2017, și Comunicarea privind intensificarea supravegherii integrate pentru a consolida uniunea piețelor de capital și integrarea financiară într-un mediu aflat în schimbare, COM(2017) 542 final, 20 septembrie 2017.

² Raportul ABE privind firmele de investiții, ca răspuns la solicitarea de aviz din partea Comisiei din decembrie 2014 (EBA/Op/2015/20), tabelul 12: Populația de firme de investiții, pe categorii, în funcție de țară, p. 96. <https://www.eba.europa.eu/documents/10180/983359/EBA-Op-2015-20+Report+on+investment+firms.pdf>

uniuni a piețelor de capital, Comisia a anunțat, prin urmare, în evaluarea la jumătatea perioadei a Planului de acțiune privind uniunea piețelor de capital³, că va propune un cadru prudential și de supraveghere mai eficace pentru firmele de investiții, calibrat cu dimensiunea și natura firmelor de investiții, pentru a stimula concurența și a îmbunătăți accesul investitorilor la noi oportunități și la modalități mai bune de gestionare a riscurilor. Dat fiind rolul central pe care îl îndeplinesc în prezent firmele de investiții din Regatul Unit în acest domeniu, decizia acestei țări de a se retrage din UE accentuează și mai mult necesitatea de a actualiza arhitectura de reglementare la nivelul UE pentru a sprijini această evoluție.

Propunerile referitoare la prezenta directivă și regulamentul însoțitor („propunerile”) au fost incluse în programul de lucru al Comisiei pentru 2017 ca exercițiu REFIT. Obiectivul propunerilor constă în a garanta faptul că firmele de investiții fac obiectul unor cerințe de capital, de lichiditate, precum și al altor cerințe prudenciale-cheie și al unor mecanisme de supraveghere corespunzătoare care sunt adaptate la activitatea lor, dar suficient de solide pentru a surprinde într-o manieră adecvată din punct de vedere prudential riscurile pe care le înregistrează firmele de investiții, pentru a proteja stabilitatea piețelor financiare ale UE. Propunerile sunt rezultatul unei reexaminări prevăzute la articolul 493 alineatul (2), la articolul 498 alineatul (2) și la articolul 508 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 (Regulamentul privind cerințele de capital sau CRR)⁴, care, împreună cu Directiva 2013/36/UE (Directiva privind cerințele de capital IV sau CRD IV)⁵, constituie actualul cadru prudential pentru firmele de investiții. Atunci când au convenit cu privire la aceste texte, colegiitorii au stabilit ca întregul cadru aplicabil firmelor de investiții să facă obiectul unei reexaminări, având în vedere faptul că normele acestuia se axează, în mare măsură, pe instituțiile de credit.

Spre deosebire de instituțiile de credit, firmele de investiții nu atrag depozite și nu acordă împrumuturi. În consecință, sunt mult mai puțin expuse la riscul de credit și la riscul ca deponenții să își retragă banii într-un termen scurt. Serviciile lor pun accentul pe instrumentele financiare – spre deosebire de depozite, acestea nu se plătesc la valoarea nominală, ci fluctuează în funcție de evoluția pieței. Totuși, ele se află în concurență cu instituțiile de credit pentru furnizarea de servicii de investiții, pe care instituțiile de credit le pot oferi clienților lor în temeiul licenței bancare. Instituțiile de credit și firmele de investiții sunt, prin urmare, două tipuri de instituții diferite din punct de vedere calitativ, cu două modele de afaceri principale diferite, dar cu o oarecare suprapunere a serviciilor pe care le pot oferi.

Firmele de investiții au făcut obiectul normelor prudenciale ale UE alături de instituțiile de credit încă din 1993, an în care a intrat în vigoare primul cadru al UE de reglementare a activităților firmelor de investiții. Înlocuit în prezent de Directiva privind piețele instrumentelor financiare (MiFID)⁶ și, începând din ianuarie 2018, de MiFID II/MiFIR⁷,

³ COM(2017) 292 final.

⁴ Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudenciale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 176, 27.6.2013, p. 1).

⁵ Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudentială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338).

⁶ Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind piețele instrumentelor financiare, de modificare a Directivelor 85/611/CEE și 93/6/CEE ale Consiliului și a Directivei 2000/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 93/22/CEE a Consiliului (JO L 145, 30.4.2004, p. 1).

acest cadru stabilește condițiile pentru cerințele de autorizare, organizaționale și de conduită profesională în care se pot furniza servicii de investiții investitorilor, precum și alte cerințe care reglementează buna funcționare a piețelor financiare.

Cadrul prudential pentru firmele de investiții prevăzut în CRR/CRD IV funcționează împreună cu MiFID. În general, cerințele prudenciale privind instituțiile financiare sunt concepute astfel încât (i) să se asigure că acestea dispun de resurse suficiente pentru a rămâne viabile din punct de vedere financiar și pentru a-și desfășura serviciile de-a lungul ciclurilor economice sau (ii) să permită o lichidare ordonată fără a provoca prejudicii economice nejustificate clienților lor sau stabilității piețelor în care își desfășoară activitatea. Prin urmare, cerințele prudenciale ar trebui să reflecte riscurile cu care se confruntă și pe care le prezintă diferitele instituții financiare, să fie proporționale cu probabilitatea apariției riscurilor și, în general, să găsească un echilibru între garantarea siguranței și solidității diferitelor instituții financiare și evitarea unor costuri excesive care le-ar putea împiedica să își exercite activitatea în mod viabil.

Firmele de investiții de importanță sistemică, dintre care o parte sunt identificate ca fiind globale, sau alte instituții de importanță sistemică prevăzute la articolul 131 din CRD IV ar trebui să facă în continuare obiectul cadrului CRR/CRD IV, inclusiv al modificărilor propuse de Comisie la 23 noiembrie 2016⁸, în conformitate cu abordarea revizuită pentru identificarea acestora în propuneri. Acest lucru se datorează faptului că firmele respective își asumă și subscriu în general riscuri la o scară semnificativă în cadrul pieței unice. Activitățile lor le expun la riscul de credit, care ia în principal forma riscului de credit al contrapărții, precum și la riscul de piață corespunzător pozițiilor asumate pe cont propriu, fie pentru clienții lor, fie pentru ele însele. Prin urmare, aceste firme constituie un risc mai mare la adresa stabilității financiare, date fiind dimensiunea și gradul lor de interconectare. Având în vedere aceste riscuri și pentru a asigura condiții de concurență echitabile, astfel de firme de investiții de importanță sistemică ar trebui tratate ca instituții de credit.

După cum s-a anunțat în Comunicarea Comisiei din septembrie 2017 privind revizuirea normelor referitoare la autoritățile europene de supraveghere⁹ (ESA), acest lucru ar presupune, de asemenea, printre altele, ca activitățile lor în statele membre participante la uniunea bancară să facă obiectul unei supravegheri directe din partea BCE în cadrul mecanismului unic de supraveghere. În prezent, aceste firme se regăsesc în mare parte în Regatul Unit, dar analizează planuri de relocalizare a unor părți din activitățile lor în UE-27, în special în statele membre care participă la uniunea bancară. Deși dispozițiile în cauză nu vizează decât un număr mic de firme, acestea reprezintă o parte importantă din totalul

⁷ Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Directivei 2002/92/CE și a Directivei 2011/61/UE (JO L 173, 12.6.2014, p. 349-496) și Regulamentul (UE) nr. 600/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 173, 12.6.2014, p. 84).

⁸ În concordanță cu cea de a doua serie de recomandări din partea ABE din octombrie 2016 (Avizul Autorității Bancare Europene cu privire la partea întâi din solicitarea de aviz privind firmele de investiții, <https://www.eba.europa.eu/documents/10180/1639033/Opinion+of+the+European+Banking+Authority+on+the+First+Part+of+the+Call+for+Advice+on+Investment+Firms+%28EBA-Op-2016-16%29.pdf>), Comisia a propus, în noiembrie 2016, ca firmele de investiții identificate ca globale sau ca alte instituții de importanță sistemică (G-SII, O-SII) în conformitate cu articolul 131 din Directiva privind cerințele de capital să facă în continuare obiectul versiunii revizuite a Regulamentului privind cerințele de capital. În luna martie 2017, existau opt firme de investiții în această categorie, toate cu sediul în Regatul Unit. Comisia a propus, de asemenea, să existe posibilitatea ca alte firme de investiții să nu fie afectate de aceste modificări. A se vedea: Propunerile Comisiei de revizuire a Regulamentului și a Directivei privind cerințele de capital din 23 noiembrie 2016, https://ec.europa.eu/info/law/banking-prudential-requirements-directive-2013-36-eu/upcoming_en

⁹ COM(2017) 542 final.

activelor și al volumului de activitate al tuturor firmelor de investiții din UE.

Pentru alte firme de investiții este mai problematic faptul că în cadrul prudențial actual se pune accentul pe instituțiile de credit și pe riscurile cu care se confruntă și pe care le prezintă acestea, mai degrabă decât pe firmele de investiții. Serviciile furnizate de aceste firme și riscurile pe care acestea le pot genera nu sunt, în mare măsură, abordate în mod explicit de normele existente. Dintre cele opt servicii de investiții pe care firmele de investiții sunt autorizate să le furnizeze conform MiFID¹⁰, numai (i) tranzacționării pe cont propriu și (ii) subscrierii sau plasării de instrumente financiare cu angajament ferm le corespund în mod clar cerințe prevăzute în CRR. Pentru alte servicii de investiții (primirea și trimiterea de ordine, executarea de ordine, administrarea de portofolii, serviciile de consultanță pentru investiții, plasarea de instrumente fără angajament ferm, operarea unui sistem multilateral de tranzacționare), astfel de cerințe lipsesc, conducând la o acoperire imprecisă a riscurilor implicate. Deși limitate în unele cazuri, riscurile inerente acestor activități pentru firmă și, în consecință, pentru clienții firmei și piețele pe care își desfășoară activitatea nu sunt, prin urmare, reflectate într-un mod bine direcționat.

Apar astfel trei probleme principale, care sunt evaluate în documentul de lucru al serviciilor Comisiei care însoțește propunerile.

În primul rând, deși cadrul ține seama, într-o anumită măsură, sub forma unor derogări, de diferitele tipuri de profiluri comerciale ale firmelor de investiții, pentru multe firme aceasta reprezintă, în general, o sursă de o complexitate considerabilă în materie de reglementare. În al doilea rând, cerințele și derogările detaliate constituie o aproximare rudimentară și insensibilă la risc a riscurilor reale cu care se confruntă și pe care le prezintă firmele de investiții, care diferă de cele ale băncilor. În al treilea rând, din cauza complexității sale inerente și a lipsei de sensibilitate la risc, punerea în aplicare de către statele membre duce la fragmentarea peisajului general de reglementare pentru firmele de investiții, existând posibilitatea unui arbitraj de reglementare dăunător. Ar putea fi amenințate astfel integritatea și funcționarea pieței unice.

Propunerile au ca obiectiv abordarea problemelor legate de cadrul existent și facilitarea în același timp a accesului la activitate și a desfășurării activității de către firmele de investiții atunci când este posibil. În special, propunerile stabilesc un cadru prudențial mai bine adaptat modelelor de afaceri ale acestor firme. Ele cuprind cerințe mai adecvate și mai sensibile la risc pentru firmele de investiții, identificând mai bine riscurile pe care acestea le prezintă și cu care se confruntă realmente în cadrul diferitelor tipuri de modele de afaceri. În cele din urmă, acestea constituie un set de instrumente de reglementare mai raționalizat, menit să le permită autorităților de supraveghere prudențială să își exercite în mod eficace controlul.

În cele din urmă, MiFID II și MiFIR au fost adoptate în urma crizei financiare pentru a viza piețele de titluri de valoare, intermediarii de servicii de investiții financiare și locurile de tranzacționare. Noul cadru consolidează și înlocuiește actualul cadru MiFID I. În contextul revizuirii cadrului prudențial pentru firmele de investiții din UE, absența unei cerințe de raportare obligatorie pentru firmele din țări terțe care își desfășoară activitatea în statele membre prin intermediul sucursalelor a fost identificată ca o deficiență. Autoritățile naționale competente nu sunt în măsură să evalueze periodic volumul activităților de servicii financiare desfășurate de sucursalele firmelor din țări terțe pe teritoriul lor. Prin urmare, prezenta propunere ar oferi autorităților competente instrumentele adecvate pentru a monitoriza aceste activități.

¹⁰ MiFID II va adăuga pe această listă serviciul de investiții „operarea unui sistem organizat de tranzacționare”.

Astfel cum se prevede în articolele din CRR, revizuirea cadrului prudential pentru firmele de investiții a fost realizată în consultare cu ABE, cu Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe (ESMA) și cu autoritățile competente ale statelor membre reprezentate în aceste autorități europene de supraveghere. După o primă solicitare de aviz din partea Comisiei în decembrie 2014, ABE a publicat, în decembrie 2015, primul său raport referitor la cadrul prudential actual pentru firmele de investiții, solicitând modificarea abordării actuale pentru toate firmele de investiții, cu excepția celor mai mari și mai importante din punct de vedere sistemic¹¹. În urma celei de a doua solicitări de aviz din partea Comisiei, care a avut loc în iunie 2016, ABE a publicat, în noiembrie 2016, un document de reflecție pentru consultare care se axează pe un potențial nou regim prudential pentru marea majoritate a firmelor de investiții¹². Luând în considerare feedback-ul și datele suplimentare colectate de la firmele de investiții și de la autoritățile naționale competente, ABE a publicat recomandările sale finale în septembrie 2017¹³. Propunerile se bazează pe aceste recomandări în toate aspectele-cheie, cu excepția identificării firmelor de investiții de importanță sistemică, din motivele explicate în documentul însoțitor de lucru al serviciilor Comisiei și sintetizate în cadrul secțiunii privind „evaluarea impactului” de mai jos.

- **Coerența cu dispozițiile deja existente în domeniul de politică vizat**

Prezenta propunere completează revizuirea în curs a regimului prevăzut în CRR/CRD IV pentru instituțiile de credit în urma propunerilor adoptate de Comisie la 23 noiembrie 2016, care au permis tuturor firmelor de investiții nesistemică să nu aplice dispozițiile sale revizuite¹⁴. Această opțiune a fost introdusă ca o recunoaștere a faptului că aceste dispoziții revizuite nu au fost concepute ținând cont de majoritatea firmelor de investiții și ar fi mărit și mai mult gradul de complexitate al cadrului de reglementare existent. Revizuirea regimului prudential pentru majoritatea firmelor de investiții, invocată, de asemenea, în prezenta propunere, era deja într-un stadiu avansat în momentul respectiv și s-a considerat disproporționată impunerea unui regim și mai complex asupra acestor firme pentru o perioadă scurtă de timp, în așteptarea punerii în aplicare a noului regim. Prin urmare, prezenta propunere instituie un nou regim pentru majoritatea firmelor de investiții, excluzându-le în totalitate din cadrul CRR/CRD IV și menținând doar firmele de investiții de importanță sistemică în domeniul de aplicare al acestuia din urmă, inclusiv al dispozițiilor sale revizuite, în conformitate cu abordarea revizuită pentru identificarea acestora în prezenta propunere.

De asemenea, propunerea este în conformitate cu MiFID și MiFID II/MiFIR. Prin stabilirea unor cerințe prudenciale adaptate activității și riscurilor aferente firmelor de investiții, se clarifică situațiile în care se aplică aceste cerințe și motivele aplicării lor. Ca atare,

¹¹ Raportul ABE privind firmele de investiții, ca răspuns la solicitarea de aviz din partea Comisiei din decembrie 2014 (EBA/Op/2015/20), <http://www.eba.europa.eu/documents/10180/983359/EBA-Op-2015-20+Report+on+investment+firms.pdf>

¹² Elaborarea unui nou regim prudential pentru firmele de investiții (EBA/DP/2016/02), <https://www.eba.europa.eu/documents/10180/1647446/Discussion+Paper+on+a+new+prudential+regime+for+Investment+Firms+%28EBA-DP-2016-02%29.pdf/cf75b87e-2db3-47a3-b1f3-8a30fa6962da>

¹³ Avizul ABE privind elaborarea unui nou cadru prudential pentru firmele de investiții (EBA/Op/2017/11), <http://www.eba.europa.eu/documents/10180/1976637/EBA+Advice+on+New+Prudential+Framework+on+Investment+Firms+%28EBA-Op-2017-11%29.pdf>

¹⁴ Propunerile Comisiei de revizuire a Regulamentului și a Directivei privind cerințele de capital din 23 noiembrie 2016, https://ec.europa.eu/info/law/banking-prudential-requirements-directive-2013-36-eu/upcoming_en

propunerea permite evitarea anumitor cazuri de aplicare arbitrară a cerințelor prudențiale din actualul cadru, care decurg din faptul că cerințele sunt stabilite în primul rând în raport cu serviciile de investiții enumerate în MiFID, și nu în raport cu acumularea efectivă de riscuri care caracterizează tipurile și volumele de activitate exercitată de firmele de investiții.

- **Coerența cu alte domenii de politică a UE**

Firmele de investiții îndeplinesc un rol important în ceea ce privește facilitarea fluxurilor de investiții în întreaga UE. În consecință, revizuirea face parte și din inițiativele Comisiei menite să asigure o piață unică puternică și echitabilă, cu un sistem financiar și o uniune a piețelor de capital funcționale, pentru a mobiliza investiții și a stimula creșterea economică și crearea de locuri de muncă¹⁵. Un cadru prudențial și de supraveghere mai adecvat, cu costuri de asigurare a conformității mai mici pentru firmele de investiții ar trebui (i) să amelioreze condițiile generale pentru întreprinderi; (ii) să stimuleze intrarea pe piață și concurența în acest proces și (iii) să îmbunătățească accesul investitorilor la noi oportunități și la modalități mai bune de gestionare a riscurilor lor.

Abordarea revizuită pentru identificarea firmelor de investiții de importanță sistemică care ar trebui să rămână în cadrul CRR/CRD IV este, de asemenea, în concordanță cu obiectivul de a se evita lacunele în ceea ce privește funcționarea uniunii bancare. Evoluțiile structurale recente înregistrate pe piață indică faptul că grupurile bancare din țările terțe au structuri din ce în ce mai complexe în UE, funcționând prin intermediul unor entități care scapă de sub supravegherea exercitată de BCE în cadrul mecanismului unic de supraveghere. Astfel cum s-a subliniat în Comunicarea Comisiei din octombrie 2017 privind finalizarea uniunii bancare¹⁶, asigurarea faptului că firmele de investiții de importanță sistemică rămân în cadrul CRR/CRD IV în conformitate cu abordarea utilizată pentru identificarea lor în prezenta propunere le înregistrează, de asemenea, sub incidența supravegherii prudențiale exercitate de autoritățile de supraveghere bancară și, pentru activitățile lor în statele membre care participă la uniunea bancară, sub incidența supravegherii prudențiale exercitate de BCE.

2. TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE

- **Temeiul juridic**

Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene conferă instituțiilor europene competența de a stabili dispoziții corespunzătoare, prin intermediul directivelor, pentru a facilita persoanelor accesul la activitate și desfășurarea de activități comerciale în întreaga UE (articolul 53 din TFUE). Acest lucru este valabil și pentru legislația referitoare la supravegherea prudențială a prestatorilor de servicii financiare, în acest caz a firmelor de investiții. Dispozițiile prezentei propuneri de directivă le înlocuiesc pe cele prevăzute în CRD IV, care sunt, de asemenea, bazate pe articolul 53 din TFUE, întrucât se referă la firmele de investiții.

- **Subsidiaritatea**

Propunerea revizuieste și simplifică normele existente ale UE care reglementează tratamentul prudențial al firmelor de investiții în scopul de (i) a gestiona și a aborda mai bine riscurile în modelele lor de afaceri; (ii) a asigura condiții de concurență mai echitabile în rândul firmelor și (iii) a spori convergența în materie de supraveghere. În acest scop, un nou cadru al UE ar trebui să îl înlocuiască pe cel existent, mai degrabă decât să se atribuie aceste opțiuni

¹⁵ Comunicarea referitoare la evaluarea la jumătatea perioadei a Planului de acțiune privind uniunea piețelor de capital, iunie 2017, COM(2017) 292, https://ec.europa.eu/info/publications/mid-term-review-capital-markets-union-action-plan_en

¹⁶ COM(2017) 592 final.

cadrelor de reglementare din statele membre, întrucât firmele de investiții autorizate în prezent în temeiul MiFID oferă în mod obișnuit servicii consumatorilor din alte țări ale UE. Introducerea de către statele membre a unor modificări separate și disparate ale normelor ar putea conduce la denaturări ale concurenței și la tratamente discriminatorii, care ar avea un efect de fragmentare a pieței unice. Astfel ar putea apărea mai multe cazuri de arbitraj de reglementare dăunător, cu posibile efecte de domino asupra stabilității financiare și a protecției investitorilor în alte state membre în cazul unor probleme. De asemenea, s-ar putea denatura gama și tipul de servicii de investiții care sunt disponibile într-un anumit stat membru, ceea ce ar putea dăuna eficienței generale a pieței și opțiunilor investitorilor. Normele revizuite ar trebui să evite discrepanțele nejustificate în materie de reglementare și să asigure condiții de concurență echitabile pentru toate firmele autorizate în cadrul pieței unice.

- **Proportionalitatea**

Acesta fiind un exercițiu REFIT, obiectivul principal este de a face noul cadru pentru firmele de investiții mai adecvat, mai relevant și mai proporțional decât cel existent. În consecință, prezenta propunere asigură un echilibru, garantând că cerințele sunt simultan:

- cuprinzătoare și suficient de solide pentru a surprinde riscurile firmelor de investiții într-un mod fiabil din punct de vedere prudential și
- suficient de flexibile pentru a viza diferitele tipuri de modele de afaceri fără a afecta capacitatea acestora de a funcționa într-un mod viabil din punct de vedere comercial.

Propunerea urmărește să garanteze faptul că, pentru atingerea acestui echilibru, costurile regimului sunt menținute la un nivel minim, atât în ceea ce privește cerințele de capital, cât și costurile de asigurare a conformității și costurile administrative conexe, care sunt generate de necesitatea de a gestiona personalul și sistemele în vederea aplicării noilor cerințe și de a efectua raportările referitoare la conformitate către autoritățile de supraveghere.

Astfel cum s-a subliniat în documentul de lucru însoțitor al serviciilor Comisiei, se preconizează că aceste costuri conexe vor scădea permanent, la început existând unele costuri noi punctuale. În ceea ce privește capitalul, o opțiune de politică generală ce a stat la baza activității de revizuire și a influențat aspectele menționate anterior este obiectivul care constă în asigurarea faptului că, în medie, cerințele de capital de la nivelul UE aplicabile firmelor de investiții nu cresc prea mult. Acest fapt se traduce prin efecte de distribuție diferite pentru anumite tipuri de firme. Acestea sunt atenuate de dispozițiile propunerii, cele mai importante efecte fiind introduse treptat și plafonate.

- **Alegerea instrumentului**

Este aleasă o directivă deoarece dispozițiile sale înlocuiesc dispozițiile CRD IV referitoare la firmele de investiții. Acest lucru garantează că dispozițiile sale pot fi transpuse de către statele membre în conformitate cu mecanismele administrative naționale relevante, care sunt consecvente cu practicile existente.

3. REZULTATE ALE EVALUĂRILOR *EX POST*, CONSULTĂRILOR PĂRȚILOR INTERESATE ȘI EVALUĂRII IMPACTULUI

- **Evaluarea *ex-post* a legislației existente**

Evaluarea cadrului CRR/CRD IV existent, care se bazează pe analiza efectuată de ABE și

ESMA în raportul lor din 2015¹⁷ și, în special, pe activitatea și analiza paralelă a serviciilor Comisiei, este sintetizată în documentul de lucru însoțitor al serviciilor Comisiei.

Evaluarea concluzionează că normele existente, care se bazează pe standardele internaționale de reglementare pentru marile grupuri bancare și sunt orientate către riscurile aferente băncilor, își ating doar parțial obiectivele în ceea ce privește (i) asigurarea unei cantități suficiente de capital pentru riscurile aferente majorității firmelor de investiții; (ii) menținerea sub control a costurilor de asigurare a conformității; (iii) asigurarea unor condiții de concurență echitabile pe întreg teritoriul UE și (iv) asigurarea unei supravegheri prudențiale eficace. Multe dintre dispozițiile cadrului existent sunt considerate inefficiente și ineficace în această privință. Excepția o reprezintă firmele de investiții mari și de importanță sistemică a căror dimensiune, profil de risc și grad de interconectare cu alți participanți de pe piețele financiare sunt „similare băncilor”.

În rest, s-a apreciat că menținerea situației existente creează (i) o complexitate excesivă și sarcini disproporționate în ceea ce privește asigurarea conformității, în special pentru numeroase firme mici și mijlocii; (ii) indicatori și cerințe prudențiale care sunt prea puțin adaptate și insuficient de sensibile la risc pentru a surprinde cu precizie riscurile aferente firmelor de investiții și (iii) cazuri de punere în aplicare divergentă la nivel național a normelor și fragmentarea cadrului de reglementare din UE.

• Consultările părților interesate

Părțile interesate au fost consultate în mai multe rânduri în cursul revizuirii. În ceea ce privește principalele etape, după o primă solicitare de aviz din partea Comisiei în decembrie 2014, ABE a publicat, în decembrie 2015, un raport cu privire la cadrul prudențial actual pentru firmele de investiții, împreună cu propuneri de modificare. Acesta realizează o analiză cuprinzătoare a situației actuale, care este accesibilă publicului și conține date privind numărul și tipurile de firme de investiții din statele membre. Analiza a contribuit la extinderea revizuirii la părțile interesate asupra cărora este posibil ca normele respective să nu aibă efecte directe și le-a încurajat să se alăture dezbaterilor ulterioare.

La 4 noiembrie 2016, ABE a publicat un document de reflecție pentru consultare, care se axează pe un potențial nou regim prudențial pentru firmele de investiții. Documentul a fost deschis pentru observații timp de 3 luni. ABE a publicat proiectul său de recomandări la 3 iulie 2017, invitând părțile interesate să formuleze observații. Activitatea ABE a fost, de asemenea, sprijinită de un exercițiu de colectare de date detaliate care a implicat firmele de investiții. Acest exercițiu a fost realizat de autoritățile naționale competente, în numele ABE, în două etape, în 2016 și 2017.

Având în vedere consultarea publică detaliată și colectarea datelor întreprinse de ABE, Comisia a considerat că nu este necesar să efectueze o consultare publică generală în paralel. În schimb, serviciile Comisiei au consultat părțile interesate în mod punctual pentru a colecta opinii suplimentare cu privire la elementele principale ale revizuirii. S-au organizat:

- o masă rotundă cu părțile interesate din sectorul de profil (firme de investiții, investitori, cabinete de avocatură, consultanți) care a avut loc la 27 ianuarie 2017 și a vizat proiectele de propuneri formulate de ABE pentru un viitor regim;

¹⁷ Raportul ABE privind firmele de investiții, ca răspuns la solicitarea de aviz din partea Comisiei din decembrie 2014 (EBA/Op/2015/20), <https://www.eba.europa.eu/documents/10180/983359/EBA-Op-2015-20+Report+on+investment+firms.pdf>

- un atelier privind costurile legate de regimul actual care a avut loc la 30 mai 2017 și
- un atelier privind proiectul final de recomandări al ABE, care a avut loc la 17 iulie 2017.

Revizuirea a fost discutată cu statele membre în cadrul Comitetului pentru servicii financiare în martie și octombrie 2017 și în cadrul Grupului de experți în materie de servicii bancare, asigurări și plăți, în iunie și septembrie 2017. De asemenea, au fost luate în considerare contribuțiile transmise de părțile interesate cu privire la evaluarea inițială a impactului efectuată de Comisie și publicată în martie 2017¹⁸. În fine, Comisia a ținut totodată seama de contribuțiile primite anterior în cadrul cererii ample de contribuții privind eficiența, consecvența și coerența globală a cadrului UE de reglementare a serviciilor financiare; în acest context, mai mulți respondenți au subliniat diferite aspecte relevante pentru revizuire¹⁹.

Firmele de investiții reprezintă diferite modele de afaceri, iar opiniile lor tind să se concentreze asupra aspectelor din cadrul propunerilor care le sunt specifice. Acest lucru complică comparațiile transversale între ponderile relative ale pozițiilor exprimate de părțile interesate. Cu toate acestea, în general, marea majoritate a părților interesate salută un cadru prudential mai bine adaptat modelelor lor de afaceri. Ele subliniază faptul că relevanța lor sistemică este limitată și că cerințele de capital ar trebui să se concentreze pe asigurarea faptului că pot fi lichidate în mod ordonat. În ceea ce privește cerințele specifice care se aplică modelului lor de afaceri specific, firmele de investiții care furnizează exclusiv servicii de agent și nu încheie tranzacții cu instrumente financiare utilizând propriile bilanțuri critică, în general, propunerile pentru crearea unei legături între cerințele de capital și dimensiunea portofoliilor clienților pe care le administrează în mod liniar. Deși multe firme care tranzacționează pe cont propriu sunt de acord că actualul cadru pentru reflectarea riscului de piață are unele avantaje în raport cu riscurile cu care se confruntă și pe care le prezintă firmele respective, alte firme de tranzacționare consideră că acesta exagerează riscurile prezentate de metodele și produsele pe care le tranzacționează. Aceste opinii au fost luate în considerare la calibrarea noilor indicatori de risc care au fost propuși (factorii K – a se vedea mai jos) și s-a prevăzut posibilitatea de a introduce treptat și de a plafona cerințe mai stricte.

• **Obținerea și utilizarea expertizei**

Revizuirea a fost efectuată pe baza unei recomandări cuprinzătoare furnizate de ABE, în consultare cu ESMA, astfel cum se prevede la articolele relevante din CRR, care constituie temeiul juridic pentru revizuire [în special articolul 508 alineatele (2) și (3)]. Principalele documente publice prezentate de ABE au fost următoarele:

- raportul din decembrie 2015, care cuprinde o evaluare cuprinzătoare a situației actuale și recomandările inițiale de modificare;
- documentul de reflecție din noiembrie 2016, care a fost publicat în vederea consultării cu privire la contururile unui eventual nou regim și
- raportul final din septembrie 2017 cu recomandări detaliate.

Calibrarea exactă a recomandărilor privind noile cerințe de capital a fost sprijinită de un exercițiu de colectare de date detaliate care a implicat firmele de investiții. Acest exercițiu a fost realizat de autoritățile naționale competente, în numele ABE, în două etape, în 2016 și

¹⁸ https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/initiatives/ares-2017-1546878_en

¹⁹ A se vedea, de exemplu, diversele răspunsuri primite în cadrul cererii de contribuții a Comisiei din 2015 http://ec.europa.eu/finance/consultations/2015/financial-regulatory-framework-review/index_en.htm

2017. Comisia a fost implicată de-a lungul întregului proces și a putut beneficia de discuțiile în care au fost evaluate avantajele și dezavantajele recomandărilor de politică detaliate pe măsură ce acestea intervineau.

- **Evaluarea impactului**

În conformitate cu setul de instrumente pentru o mai bună reglementare (instrumentul 9), Comisia nu trebuie să realizeze nicio evaluare a impactului atunci când o agenție a UE a fost mandată să efectueze lucrări de elaborare a politicilor și analiza aferentă, în măsura în care propunerea Comisiei nu diferă semnificativ de recomandările agenției, iar serviciile Comisiei consideră că evaluarea agenției este de o calitate suficientă.

Deși Comitetul de analiză a reglementării a examinat un proiect de evaluare a impactului pentru această inițiativă, s-a considerat că un document de lucru al serviciilor Comisiei este mai adecvat, având în vedere faptul că mandatul specific de revizuire se bazează pe consultanța oferită de ESA, pe consultarea părților interesate și pe lucrări tehnice. Documentul de lucru al serviciilor Comisiei care însoțește propunerile are, prin urmare, drept obiectiv să explice consultanța oferită de ESA, inclusiv rezultatele analizelor și consultărilor lor, oferind în același timp punctele de vedere ale serviciilor Comisiei asupra concluziilor sale, cu scopul de a orienta procesul decizional al Comisiei.

În ceea ce privește cerințele de capital, ABE estimează că în urma avizului său aceste cerințe vor spori, în medie, pentru toate firmele de investiții din UE care nu sunt de importanță sistemică cu 10 % comparativ cu cerințele aferente pilonului 1 actual și vor scădea cu 16 % față de totalul cerințelor aplicate ca urmare a majorărilor din cadrul pilonului 2. Modul în care aceste efecte ar fi distribuite în rândul firmelor de investiții depinde de dimensiunea acestora, de serviciile de investiții pe care le furnizează și de modul în care li se vor aplica noile cerințe de capital. După cum se detaliază în documentul de lucru al serviciilor Comisiei care însoțește propunerile, inclusiv în anexa II la acest document, creșterea agregată de 10 % a cerințelor aferente pilonului 1 este rezultatul reducerii considerabile a cerințelor pentru anumite firme și al creșterii cu peste 10 % a cerințelor pentru alte firme. În privința fondurilor proprii disponibile, ABE constată că numai câteva firme nu ar reuși să dețină capital suficient pentru a îndeplini cu ușurință noile cerințe – este cazul unui număr mic de furnizori de consultanță de investiții, firme de tranzacționare și firme de servicii multiple. Totuși, în cazul firmelor din această categorie pentru care cerințele ar fi de peste două ori mai mari decât cerințele actuale care li se aplică, ar putea fi acordat un plafon pentru un anumit număr de ani.

Documentul de lucru al serviciilor Comisiei concluzionează că, în ansamblu, recomandările ABE sunt considerate a fi un mijloc adecvat și proporțional pentru atingerea obiectivelor revizuirii într-un mod eficace și eficient în comparație cu situația actuală. În general, consultanța oferită de ABE reprezintă un pas pozitiv clar către un cadru prudential pentru firmele de investiții care să poată garanta că acestea funcționează pe o bază financiară solidă și că, în același timp, perspectivele lor comerciale nu sunt îngrădite. Ca atare, consultanța ar trebui să sprijine obiectivele revizuirii în mod echilibrat. Pe de o parte, ar trebui să contribuie la asigurarea faptului că riscurile aferente firmelor de investiții pentru clienți și piețe sunt abordate într-o manieră mai precisă atât în cadrul operațiunilor lor în curs, cât și în cazul în care au nevoie să fie lichidate. Pe de altă parte, ar trebui să contribuie la asigurarea faptului că aceste firme pot să își îndeplinească pe deplin rolul în ceea ce privește facilitarea fluxurilor de investiții în întreaga UE, ceea ce este în conformitate cu obiectivul uniunii piețelor de capital de a mobiliza economiile și investițiile pentru a stimula creșterea economică și crearea de locuri de muncă.

Singura diferență față de recomandările ABE constă în identificarea firmelor de investiții de importanță sistemică. În loc ca această identificare să fie amânată și clarificată prin criterii care urmează a fi elaborate în cadrul unor norme tehnice de punere în aplicare a propunerilor, astfel cum recomandă ABE, s-a considerat că este mai adecvat ca aceasta să se realizeze în propunerile de față, pentru a se asigura condiții echitabile de reglementare între instituțiile de credit și firmele de investiții de importanță sistemică. Cu privire la acest aspect, propunerile depășesc recomandările formulate de ABE în avizul său privind revizuirea activității firmelor de investiții. Propunerile urmează totuși avizul ABE în ceea ce privește aspectele referitoare la decizia Regatului Unit de a părăsi UE²⁰.

- **Adecvarea reglementărilor și simplificarea**

Astfel cum s-a subliniat în documentul de lucru însoțitor al serviciilor Comisiei, se preconizează că simplificarea normelor prudențiale pentru marea majoritate a firmelor de investiții le va reduce în mod considerabil sarcinile administrative și de asigurare a conformității. Ar putea fi eliminate diferite cerințe de reglementare și de raportare redundante, permițându-se utilizări mai productive ale capitalului dedicat respectării cerințelor de reglementare. Prin stabilirea unor cerințe de capital și a altor cerințe prudențiale, inclusiv în ceea ce privește remunerarea și guvernanta, care să fie proporționale în cazul firmelor de investiții, propunerile atenuează pentru prima dată costurile semnificative pe care aceste firme le suportă ca urmare a cerințelor definite în raport cu băncile în cadrul regimului actual. S-ar pune astfel capăt sarcinii complicate de corelare și reconciliere a datelor comerciale cu un cadru de reglementare și un regim de raportare neadaptate.

Se preconizează că firmele de investiții care sunt IMM-uri²¹ se vor număra printre principalii beneficiari. Un cadru prudențial mai proporțional și adecvat pentru aceste firme ar trebui să contribuie la îmbunătățirea condițiilor pentru desfășurarea activității, iar barierele la intrarea pe piață ar trebui să scadă. De exemplu, raționalizarea cadrului împovărat de raportare ar reduce sarcinile administrative și costurile de asigurare a conformității pentru IMM-uri, inclusiv pentru firmele inovatoare care doresc să se dezvolte prin mijloace digitale. De asemenea, exonerând firmele de investiții mici și neinterconectate de la normele actuale în materie de guvernanta și remunerare, astfel cum sunt prevăzute în cadrul CRD IV/CRR în vigoare, propunerile ar reduce costurile administrative și de asigurare a conformității pentru aceste firme. Se estimează că vor exista unele costuri punctuale ale trecerii la noul regim, întrucât firmele trebuie să își revizuiască sistemele de gestionare a riscurilor, să actualizeze departamentele de verificare a conformității și să revizuiască contractele cu firmele de avocatură și alți furnizori de servicii cu care colaborează în prezent pentru a facilita asigurarea conformității. Cu toate acestea, economiile în materie de costuri de asigurare a conformității ar trebui să sprijine obiectivele uniunii piețelor de capital în general, ajutând firmele de investiții să își îndeplinească rolul în ceea ce privește mobilizarea economiilor din partea investitorilor în direcția utilizărilor productive.

În ceea ce privește costurile de asigurare a conformității, firmele urmează să economisească de la zeci de mii la sute de mii de euro, în funcție de tipul și de dimensiunea lor. În această etapă nu se cunoaște modul în care aceste reduceri ale costurilor de asigurare a conformității

²⁰ Avizul Autorității Bancare Europene cu privire la aspecte legate de retragerea Regatului Unit din Uniunea Europeană (EBA/Op/2017/12) din 12 octombrie 2017, <https://www.eba.europa.eu/documents/10180/1756362/EBA+Opinion+on+Brexit+Issues+%28EBA-Op-2017-12%29.pdf>

²¹ Astfel cum sunt definite în Recomandarea Comisiei din 6 mai 2003 privind definirea microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii (JO L 124, 20.5.2003, p. 36-41), adică întreprinderile care au mai puțin de 250 de angajați și a căror cifră de afaceri anuală nu depășește 50 de milioane EUR și/sau al căror total al bilanțului anual nu depășește 43 de milioane EUR.

se raportează la modificările cerințelor de capital și se compară cu acestea pentru diferite tipuri de firme, însă acesta ar trebui să figureze în monitorizarea și evaluarea viitoare a cadrului.

- **Drepturile fundamentale**

Prezenta propunere consolidează exercitarea dreptului diverselor firme de investiții de a-și desfășura activitatea fără a fi afectate de norme concepute în principal pentru alte tipuri de participanți la piețele financiare. Măsurile legislative care fac obiectul propunerilor ce stabilesc normele pentru remunerare aplicabile în firmele de investiții respectă principiile recunoscute de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special libertatea de a desfășura o activitate comercială și dreptul de negociere și de acțiune colectivă.

4. IMPLICAȚII BUGETARE

Propunerea nu va avea implicații asupra bugetului UE.

5. ELEMENTE DIVERSE

- **Planurile de implementare și mecanismele de monitorizare, evaluare și raportare**

Modificările avute în vedere de propuneri ar trebui să fie evaluate pentru a se stabili gradul în care au fost îndeplinite următoarele obiective:

- o clasificare mai simplă a firmelor de investiții într-un mod care reflectă diferitele profiluri de risc ale acestora;
- un set de norme prudențiale, în special cerințe privind capitalul, lichiditățile, remunerarea și guvernanța, care să fie adecvate, proporționale și sensibile la riscurile specifice la care sunt expuse firmele de investiții și care să asigure alocarea capitalului acolo unde este necesar;
- un cadru care să corespundă riscurilor inerente naturii și gamei de activități desfășurate de firmele de investiții într-un mod direct și perceptibil și care să faciliteze, astfel, accesul la activitate; și
- un set simplificat de instrumente de supraveghere care să permită o supraveghere completă și precisă a practicilor comerciale și a riscurilor asociate.

În acest scop, ar putea fi colectate unele dintre următoarele informații, ca parte a unei revizuri viitoare, pentru a servi drept indicatori pentru evaluarea impactului modificărilor propuse: (i) costurile de asigurare a conformității în termeni de personal, consiliere juridică și raportare în scopuri de reglementare; (ii) nivelurile cerințelor de capital; (iii) alte costuri noi, de exemplu aferente normelor privind lichiditatea; (iv) evoluția numărului de firme între diferitele categorii; (v) modificările ca urmare a recurgerii autorităților competente la majorările din cadrul pilonului 2; (vi) cazurile de intrare în dificultate a firmelor de investiții în noul regim și impactul acestora; și (vii) evoluția dimensiunii firmelor de investiții în ceea ce privește activele și volumele ordinelor clienților.

- **Explicații detaliate cu privire la prevederile specifice ale propunerii**

Obiect și domeniu de aplicare

Propunerea stabilește cerințe pentru numirea autorităților de supraveghere prudențială, capitalul inițial al firmelor de investiții, competențele de supraveghere și instrumentele pentru supravegherea prudențială a firmelor de investiții de către autoritățile competente, precum și cerințele de publicare pentru autoritățile competente în domeniul reglementării și supravegherii prudențiale. Directiva se aplică tuturor firmelor de investiții care fac obiectul MiFID II, ce urmează să se aplice din ianuarie 2018.

Numirea și competențele autorităților de supraveghere

Propunerea impune statelor membre să desemneze o autoritate care să își exercite competențele de supraveghere prudențială în temeiul prezentei directive, transferând dispozițiile aplicabile din CRD IV în prezenta directivă. Statele membre fie pot conferi aceste competențe unei autorități existente, sub forma funcției și a competențelor conferite în temeiul CRD IV, fie le pot conferi unei noi autorități.

Capitalul inițial

Nivelurile de capital inițial, bazate pe serviciile și activitățile pe care firmele de investiții sunt autorizate să le furnizeze în conformitate cu MiFID, sunt revizuite și armonizate în întreaga UE în raport cu nivelurile prevăzute în CRD IV pentru a lua în considerare inflația de la momentul stabilirii acestor niveluri. Sunt prevăzute dispoziții tranzitorii pentru a le permite firmelor mai mici, în special, să atingă noile cuanțumuri ale capitalului inițial în cazul în care este necesar.

Competențele autorităților de origine/gazdă

Competențele prevăzute în CRD IV sunt conferite autorităților de origine și gazdă pentru supravegherea prudențială a firmelor de investiții. Ar trebui instituite acorduri de cooperare relevante între autorități.

Schimbul de informații și secretul profesional

Dispozițiile privind schimbul de informații între autoritățile competente privind supravegherea prudențială și secretul profesional sunt introduse pe baza CRD IV și în completarea MiFID II.

Sancțiuni

În concordanță cu CRD IV, statele membre au obligația de a stabili sancțiuni administrative și alte măsuri administrative care să fie eficace, proporționale și disuasive pentru a sancționa încălcările dispozițiilor prezentei directive și ale [Regulamentului (UE) nr. ----/--].

Rata de adecvare a capitalului intern și procesul de supraveghere și evaluare

Pe baza cerințelor din CRD IV sunt introduse cerințe simplificate pentru ca firmele de investiții și autoritățile competente să evalueze gradul de adecvare a modalităților și a procedurilor pentru a se asigura că firmele respectă dispozițiile prezentei directive și ale [Regulamentului (UE) nr. ----/--].

Autoritățile competente ar trebui să fie împuternicite să revizuiască și să evalueze situația prudentială a firmelor de investiții și, dacă este cazul, să își exercite competența de a solicita modificări în domenii precum guvernanta și controalele interne, procesele și procedurile de gestionare a riscurilor și, acolo unde este necesar, să stabilească cerințe suplimentare, inclusiv, în special, cerințe de capital și de lichiditate.

Guvernanta și remunerarea

În concordanță cu analiza efectuată de către ABE în avizul său²² și cu evaluarea acestei analize a ABE efectuată de serviciile Comisiei în documentul de lucru însoțitor al serviciilor sale, normele privind guvernanta corporativă și remunerarea sunt revizuite pentru a se asigura buna funcționare a firmelor de investiții și pentru a împiedica asumarea unor riscuri excesive de către personalul lor.

În același timp, aceste norme urmăresc să reflecte diferențele în ceea ce privește riscurile prezentate de instituțiile de credit și firmele de investiții. Nu este considerată proporțională aplicarea cerințelor prezentei directive mecanismelor de guvernanta și nici politicilor și practicilor de remunerare ale firmelor de investiții mici și neinterconectate. Propunerea are ca scop să asigure consecvența normelor privind remunerarea și guvernanta la nivelul diverselor acte legislative, printre care CRD IV, Directiva 2009/65/CE (OPCVM) și Directiva 2011/61/UE (Directiva AFIA).

Deși propunerea nu stabilește o limită specifică în ceea ce privește raportul dintre componenta variabilă și componenta fixă a remunerației variabile, aceasta prevede ca firmele de investiții să stabilească ele însele raporturile adecvate. Propunerea ia în considerare impactul potențial pe care stabilirea unui raport unic l-ar putea avea asupra flexibilității și rentabilității costurilor în cazul unor firme de investiții.

Constatările raportului COM(2016) 510 al Comisiei au arătat că cerințele privind reportarea și plata sub formă de instrumente nu sunt eficiente, în general, în cazul firmelor de investiții de mici dimensiuni și complexitate scăzută și al personalului cu un nivel scăzut de remunerație variabilă. Prin urmare, Comisia propune să se stabilească un prag la nivelul firmei și al personalului sub care firmele de investiții și/sau membrii personalului vor beneficia de derogări de la aplicarea normelor privind reportarea și plata sub formă de instrumente.

Țări terțe

Uniunea poate încheia acorduri cu țări terțe cu privire la mijloacele de a supraveghea asigurarea conformității cu ajutorul testului capitalului la nivel de grup. Statele membre și ABE pot încheia acorduri de cooperare administrativă cu autoritățile de supraveghere din țările terțe, pentru a facilita schimbul de informații.

Firmele de investiții de importanță sistemică

Propunerea de regulament care însoțește prezenta propunere de directivă conține o dispoziție care ar modifica definiția instituțiilor de credit pentru a include întreprinderile a căror activitate cuprinde tranzacționarea pe cont propriu sau subscrierea ori plasarea de instrumente financiare cu angajament ferm, în cazul în care valoarea totală a activelor întreprinderii este de cel puțin 30 de miliarde EUR. Prezenta propunere de directivă cuprinde dispoziții complementare privind procesul de solicitare a autorizației ca instituție de credit.

22

<https://www.eba.europa.eu/documents/10180/1976637/EBA+Advice+on+New+Prudential+Framework+on+Investment+Firms+%28EBA-Op-2017-11%29.pdf>

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

**privind supravegherea prudențială a firmelor de investiții și de modificare a
Directivelor 2013/36/UE și 2014/65/UE**

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 53 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene²³,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European²⁴,

după transmiterea proiectului de act legislativ parlamentelor naționale,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) O supraveghere prudențială solidă este parte integrantă din condițiile de reglementare în care instituțiile financiare pot furniza servicii în interiorul Uniunii. Firmele de investiții intră, împreună cu instituțiile de credit, sub incidența Directivei 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului²⁵ și a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului²⁶ în ceea ce privește tratamentul și supravegherea prudențială, în timp ce autorizarea lor și alte cerințe organizatorice și de conduită sunt stabilite în Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului²⁷.
- (2) Regimurile prudențiale existente prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și în Directiva 2013/36/UE se bazează în mare măsură pe versiunile succesive ale standardelor internaționale de reglementare stabilite pentru marile grupuri bancare de către Comitetul de la Basel pentru supraveghere bancară și abordează doar parțial

²³ JO C [...], [...], p. [...].

²⁴ JO C [...], [...], p. [...].

²⁵ Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338).

²⁶ Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 176, 27.6.2013, p. 1).

²⁷ Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind piețele instrumentelor financiare, de modificare a Directivelor 85/611/CEE și 93/6/CEE ale Consiliului și a Directivei 2000/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 93/22/CEE a Consiliului (JO L 145, 30.4.2004, p. 1).

riscurile specifice inerente diverselor activități ale firmelor de investiții. Vulnerabilitățile și riscurile specifice inerente firmelor de investiții ar trebui, prin urmare, să fie abordate mai în detaliu prin intermediul unor mecanisme prudențiale adecvate și proporționale la nivelul Uniunii.

- (3) Printr-o supraveghere prudențială solidă ar trebui să se asigure că firmele de investiții sunt gestionate în mod ordonat și în interesul clienților lor. Cerințele respective ar trebui să țină cont de potențialul ca firmele de investiții și clienții lor să își asume riscuri excesive, precum și de diferitele grade de risc pe care și-l asumă și pe care îl prezintă firmele de investiții. În egală măsură, o asemenea supraveghere prudențială ar trebui să vizeze evitarea impunerii unor sarcini administrative nejustificate firmelor de investiții.
- (4) Multe dintre cerințele care decurg din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și din Directiva 2013/36/UE sunt concepute astfel încât să abordeze riscurile comune cu care se confruntă instituțiile de credit. Prin urmare, cerințele existente sunt, în mare măsură, calibrate pentru a menține capacitatea de creditare a instituțiilor de credit de la un ciclu economic la altul și pentru a proteja deponenții și contribuabilii de o eventuală intrare în dificultate, și nu pentru a aborda diferitele profiluri de risc ale firmelor de investiții. Firmele de investiții nu au portofolii mari de credite acordate persoanelor fizice și întreprinderilor și nu atrag depozite. Probabilitatea ca intrarea lor în dificultate să producă efecte negative asupra stabilității financiare globale este mai mică decât în cazul instituțiilor de credit. Riscurile cu care se confruntă și pe care le prezintă firmele de investiții diferă astfel în mod substanțial de riscurile cu care se confruntă și pe care le prezintă instituțiile de credit, iar această diferență ar trebui să se reflecte clar în cadrul prudențial al Uniunii.
- (5) Diferențele dintre statele membre în ceea ce privește aplicarea cadrului existent pun în pericol condițiile de concurență echitabile pentru firmele de investiții din cadrul Uniunii. Aceste diferențe rezultă din complexitatea generală a aplicării cadrului în cazul unor firme de investiții diferite, în funcție de serviciile pe care acestea le furnizează, atunci când unele autorități naționale adaptează sau simplifică aplicarea în legislația sau practica națională. Având în vedere faptul că în cadrul prudențial existent nu sunt abordate toate riscurile cu care se confruntă și pe care le prezintă anumite tipuri de firme de investiții, în unele state membre au fost aplicate majorări de capital importante pentru anumite firme de investiții. Pentru a se asigura armonizarea supravegherii prudențiale a firmelor de investiții din întreaga Uniune ar trebui instituite dispoziții uniforme care să abordeze aceste riscuri.
- (6) Prin urmare, este necesar un regim prudențial special pentru firmele de investiții care, date fiind dimensiunea și gradul lor de interconectare cu alți actori financiari și economici, nu au importanță sistemică. În schimb, firmele de investiții de importanță sistemică ar trebui să facă în continuare obiectul cadrului prudențial existent prevăzut în Directiva 2013/36/UE și în Regulamentul (UE) nr. 575/2013. Aceste firme de investiții sunt o subclasă a firmelor de investiții cărora li se aplică în prezent cadrul prevăzut în Directiva 2013/36/UE și în Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și care nu beneficiază de derogări specifice de la niciuna dintre cerințele de principiu prevăzute în acest cadru. Firmele cele mai mari și mai interconectate au modele de afaceri și profiluri de risc similare cu cele ale instituțiilor de credit semnificative, furnizează servicii similare celor oferite de bănci și subscriu riscuri la o scară semnificativă. În plus, firmele de investiții de importanță sistemică sunt suficient de mari și au modele de afaceri și profiluri de risc care reprezintă o amenințare la fel de importantă pentru funcționarea stabilă și ordonată a piețelor financiare ca și instituțiile de credit mari.

Prin urmare, este oportun ca firmele de investiții respective să rămână sub incidența dispozițiilor prevăzute în Directiva 2013/36/UE și în Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

- (7) În unele state membre autoritățile competente în ceea ce privește supravegherea prudențială a firmelor de investiții ar putea fi diferite de autoritățile competente în materie de supraveghere a comportamentului pe piață. Prin urmare, este necesar să se creeze un mecanism de cooperare și de schimb de informații între aceste autorități.
- (8) Pentru a promova armonizarea standardelor și a practicilor în materie de supraveghere în cadrul Uniunii, Autoritatea Bancară Europeană (ABE), în strânsă cooperare cu Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe (ESMA), ar trebui să își mențină competența principală în ceea ce privește coordonarea și convergența practicilor de supraveghere în domeniul supravegherii prudențiale exercitate asupra firmelor de investiții în cadrul Sistemului european de supraveghere financiară (SESF).
- (9) Nivelul de capital inițial pe care trebuie să îl dețină o firmă de investiții ar trebui să se bazeze pe serviciile și pe activitățile pe care firma de investiții este autorizată să le presteze și, respectiv, să le desfășoare, în conformitate cu Directiva 2004/39/CE. Posibilitatea ca statele membre să reducă nivelul obligatoriu de capital inițial în situații specifice, astfel cum se prevede în Directiva 2013/36/UE, pe de o parte, și punerea inegală în aplicare a directivei respective, pe de altă parte, au condus la o situație în care nivelul obligatoriu de capital inițial diferă pe teritoriul Uniunii. Pentru a pune capăt acestei fragmentări, ar trebui ca nivelul obligatoriu de capital inițial să fie armonizat.
- (10) Deși firmele de investiții sunt eliminate din domeniul de aplicare al Directivei 2013/36/UE și al Regulamentului (UE) nr. 575/2013, anumite concepte utilizate în contextul Directivei 2013/36/UE și, respectiv, al Regulamentului (UE) nr. 575/2013, își păstrează sensul bine definit. Pentru a permite și a facilita o interpretare consecventă a acestor concepte folosite în acte cu putere de lege ale Uniunii, în ceea ce privește firmele de investiții, trimerile din aceste acte ale Uniunii la capitalul inițial al firmelor de investiții, la competențele de supraveghere ale autorităților competente în cazul firmelor de investiții, la procesul de evaluare a adecvării capitalului intern al firmelor de investiții, la procesul de supraveghere și evaluare exercitat de autoritățile competente în cazul firmelor de investiții, la dispozițiile în materie de guvernanță și de remunerare aplicabile firmelor de investiții se interpretează ca trimeri la dispozițiile corespunzătoare din prezenta directivă.

În ceea ce privește trimerile la valoarea capitalului inițial, se aplică următoarea corespondență. Nivelurile capitalului inițial prevăzute la articolul 8 din prezenta directivă ar trebui, începând cu data punerii în aplicare a prezentei directive, să fie interpretate ca înlocuind trimerile la nivelurile de capital inițial stabilite de Directiva 2013/36/UE, după cum urmează: capitalul inițial al firmelor de investiții menționat la articolul 28 din Directiva 2013/36/UE ar trebui să fie interpretat ca trimiteri la articolul 8 alineatul (1); capitalul inițial al firmelor de investiții menționat la articolul 29 sau 31 din Directiva 2013/36/UE ar trebui să fie interpretat ca trimiteri la articolul 8 alineatul (2) sau (3), în funcție de tipul de servicii și de activități de investiții ale unei firme de investiții; capitalul inițial menționat la articolul 30 din Directiva 2013/36/UE ar trebui să fie interpretat ca trimiteri la articolul 8 alineatul (1).

- (11) Buna funcționare a pieței interne impune ca responsabilitatea de a supraveghea soliditatea financiară a unei firme de investiții și în special solvabilitatea acesteia să revină autorității competente din statul său membru de origine. În vederea realizării unei supravegheri eficace a firmelor de investiții și în alte state membre în care acestea prestează servicii sau au o sucursală, ar trebui asigurată o strânsă cooperare cu autoritățile competente din aceste state membre.
- (12) În scopuri legate de informare și de supraveghere și, în special, pentru a asigura stabilitatea sistemului financiar, autoritățile competente din statele membre gazdă ar trebui să aibă posibilitatea de a efectua, de la caz la caz, verificări la fața locului, de a inspecta activitățile sucursalelor aparținând firmelor de investiții de pe teritoriul lor și de a solicita informații privind activitatea acestor sucursale. Măsurile de supraveghere pentru sucursalele în cauză ar trebui totuși să rămână în responsabilitatea statului membru de origine.
- (13) Pentru a proteja informațiile sensibile din punct de vedere comercial, autoritățile competente ar trebui să respecte normele privind secretul profesional atunci când își desfășoară sarcinile de supraveghere și atunci când fac schimb de informații confidențiale.
- (14) Pentru a consolida supravegherea prudențială a firmelor de investiții și protecția oferită clienților firmelor de investiții, auditorii ar trebui să raporteze imediat autorităților competente faptele care pot avea efecte grave asupra situației financiare a unei firme de investiții sau a organizării sale administrative și contabile.
- (15) Prelucrarea datelor cu caracter personal în sensul prezentei directive ar trebui să se efectueze în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului²⁸ și, după caz, cu Regulamentul (UE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului²⁹. În special, în cazul în care prezenta directivă permite schimburi de date cu caracter personal cu țări terțe, ar trebui să se aplice dispozițiile relevante din capitolul V din Regulamentul (UE) 2016/679 și de la articolul 9 din Regulamentul (UE) nr. 45/2001.
- (16) Pentru a garanta respectarea obligațiilor stipulate în prezenta directivă și în [Regulamentul (UE) ---/---[IFR]], statele membre ar trebui să prevadă sancțiuni administrative și alte măsuri administrative care să fie eficace, proporționale și disuasive. Pentru a garanta că sancțiunile administrative au un efect disuasiv, acestea ar trebui publicate, cu excepția anumitor situații bine definite. Pentru a permite clienților și investitorilor să ia o decizie în cunoștință de cauză cu privire la opțiunile lor de investiții, clienții și investitorii respectivi ar trebui să aibă acces la informații privind sancțiunile și măsurile administrative impuse firmelor de investiții.
- (17) Pentru a depista încălcările dispozițiilor interne de transpunere a prezentei directive și încălcările [Regulamentului (UE) ---/---[IFR]], statele membre ar trebui să aibă competențele de investigare necesare și să instituie mecanisme eficace de raportare a încălcărilor potențiale sau efective.

²⁸ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

²⁹ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).

- (18) Firmele de investiții ar trebui să dispună de capital intern care să fie adecvat în ceea ce privește cantitatea, calitatea și distribuția pentru a acoperi riscurile specifice la care sunt sau pot fi expuse. Autoritățile competente ar trebui să se asigure că firmele de investiții dispun de strategii și procese adecvate pentru a evalua și a menține caracterul adecvat al capitalului lor intern.
- (19) Competențele de supraveghere și evaluare ar trebui să rămână în continuare un important instrument de reglementare care să le permită autorităților competente să evalueze elementele calitative, inclusiv guvernanta și controalele interne, procesele și procedurile de gestionare a riscurilor și, acolo unde este necesar, să stabilească cerințe suplimentare, în special cu privire la cerințele de capital și de lichiditate.
- (20) Pentru a alinia remunerarea la profilul de risc al firmelor de investiții și pentru a garanta condiții de concurență echitabile, firmele de investiții ar trebui să facă obiectul unor principii clare privind mecanismele de guvernanta corporativă și normele privind remunerarea care să țină cont de diferențele dintre instituțiile de credit și firmele de investiții. Firmele de investiții mici și neinterconectate ar trebui totuși să fie scutite de la aplicarea acestor norme, întrucât dispozițiile referitoare la remunerare și guvernanta corporativă în temeiul Directivei 2014/65/UE sunt suficient de cuprinzătoare pentru aceste tipuri de firme.
- (21) În mod similar, raportul COM(2016) 510 al Comisiei³⁰ a demonstrat că cerințele privind reportarea și plata sub formă de instrumente prevăzute în Directiva 2013/36/UE nu sunt adecvate în cazul firmelor de investiții de mici dimensiuni și complexitate scăzută sau al personalului cu un nivel scăzut de remunerație variabilă. Pentru asigurarea convergenței în materie de supraveghere, precum și pentru garantarea unor condiții de concurență echitabile, sunt necesare criterii clare, coerente și armonizate de identificare a firmelor de investiții și a persoanelor scutite de la îndeplinirea acestor cerințe. În același timp, este totuși adecvat să se ofere o anumită flexibilitate autorităților competente, pentru ca acestea să poată adopta o abordare mai strictă atunci când consideră că este necesar.
- (22) De asemenea, este adecvat să se ofere o anumită flexibilitate în ceea ce privește modul în care firmele de investiții utilizează mijloacele fără numerar la plata remunerației variabile, atât timp cât aceste mijloace sunt eficace în atingerea obiectivului de a alinia interesul personalului cu interesele diferitelor părți interesate, precum acționarii și creditorii, și contribuie la alinierea remunerației variabile cu profilul de risc al firmei de investiții.
- (23) Veniturile firmelor de investiții sub formă de taxe, comisioane și alte câștiguri în ceea ce privește furnizarea de diverse servicii de investiții sunt extrem de volatile. Limitarea componentei variabile a remunerației la o parte din componenta fixă a remunerației ar afecta capacitatea firmei de a scădea remunerația în perioadele în care înregistrează venituri reduse și ar putea conduce la o creștere a bazei de costuri fixe ale firmei, ceea ce ar putea, la rândul său, să conducă la apariția unor riscuri pentru capacitatea firmei de a rezista în perioadele de recesiune economică sau de venituri reduse. Pentru a evita aceste riscuri, nu ar trebui ca firmelor de investiții care nu sunt de importanță sistemică să li se impună un singur raport maxim între elementele variabile și cele fixe ale remunerației. În schimb, firmele de investiții respective ar trebui să își stabilească ele însele raportul adecvat.

³⁰ Raport al Comisiei către Parlamentul European și Consiliu referitor la evaluarea normelor privind remunerarea prevăzute de Directiva 2013/36/UE și de Regulamentul (UE) nr. 575/2013 [COM(2016) 510 final].

- (24) În urma cererii publice tot mai mari de transparență fiscală și pentru a promova responsabilitatea corporativă a firmelor de investiții, este oportun să se prevadă obligația firmelor de investiții de a publica anumite informații, inclusiv cu privire la profiturile înregistrate, impozitele achitate și toate subvențiile publice primite.
- (25) Pentru a aborda riscurile la nivelul grupurilor formate numai din firme de investiții, metoda consolidării prudențiale prevăzută în Regulamentul (UE) nr. 575/2013 ar trebui, în cazul grupurilor formate numai din firme de investiții, să fie înlocuită cu un test al capitalului la nivel de grup. Determinarea supraveghetorului grupului ar trebui totuși să se bazeze pe aceleași principii care se aplică în cazul supravegherii pe bază consolidată. Pentru a asigura o bună cooperare, elementele principale ale măsurilor de coordonare și, în special, cerințele de informare în situații de urgență sau mecanismele de cooperare și de coordonare ar trebui să fie similare cu elementele de bază ale coordonării aplicabile în contextul cadrului unic de reglementare pentru instituțiile de credit.
- (26) Pe de o parte, Comisia ar trebui să aibă posibilitatea de a transmite recomandări Consiliului în vederea negocierii de acorduri între Uniune și țările terțe în vederea exercitării concrete a supravegherii în materie de asigurare a conformității cu testul capitalului la nivel de grup pentru firmele de investiții ale căror întreprinderi-mamă sunt stabilite în țări terțe, precum și pentru firmele de investiții care își desfășoară activitatea în țări terțe și ale căror societăți-mamă sunt stabilite în Uniune. Pe de altă parte, statele membre și ABE ar trebui să fie, de asemenea, în măsură să instituie acorduri administrative cu țările terțe în vederea îndeplinirii sarcinilor lor de supraveghere.
- (27) În vederea asigurării securității juridice și a evitării unei suprapunerii între cadrul prudențial actual aplicabil atât instituțiilor de credit, cât și firmelor de investiții și prezenta directivă, Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și Directiva 2013/36/UE se modifică pentru a elimina firmele de investiții din domeniul lor de aplicare. Cu toate acestea, firmele de investiții care fac parte dintr-un grup bancar ar trebui să rămână sub incidența dispozițiilor din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și din Directiva 2013/36/UE care sunt relevante pentru grupul bancar, cum ar fi dispozițiile cu privire la întreprinderea-mamă din UE intermediară menționată la [articolul 21b] din Directiva 2013/36/UE, și sub incidența normelor privind consolidarea prudențială prevăzute în partea întâi titlul II capitolul 2 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.
- (28) Este necesar să se precizeze etapele pe care întreprinderile trebuie să le parcurgă pentru a verifica dacă se încadrează în definiția unei instituții de credit, astfel cum se prevede la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și dacă, prin urmare, trebuie să obțină o autorizație în calitate de instituție de credit. Întrucât anumite firme de investiții desfășoară deja activitățile menționate în secțiunea A punctele 3 și 6 din anexa I la Directiva 2014/65/UE, este, de asemenea, necesar să se asigure claritatea în ceea ce privește continuitatea oricăror autorizații acordate pentru aceste activități.
- (29) Pentru a se asigura o supraveghere eficace, este important ca întreprinderile care întrunesc condițiile prevăzute la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 să solicite o autorizație de instituție de credit. Prin urmare, autoritățile competente ar trebui să aibă posibilitatea de a aplica sancțiuni întreprinderilor care nu solicită autorizația respectivă.
- (30) Modificarea definiției conceptului de „instituție de credit” din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 prin Regulamentul [Regulamentul (UE) ---/--- [IFR]] poate, începând

de la data intrării sale în vigoare, să cuprindă firmele de investiții care își desfășoară deja activitatea pe baza unei autorizații eliberate în conformitate cu Directiva 2014/65/UE. Acestor întreprinderi ar trebui să li se permită să continue să funcționeze în temeiul autorizației lor ca firme de investiții până la acordarea autorizației de instituție de credit. Firmele de investiții respective ar trebui să depună o cerere de autorizare ca instituție de credit cel mai târziu atunci când media activelor lor lunare totale depășește oricare dintre pragurile stabilite la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, pentru o perioadă de douăsprezece luni consecutive. În cazul în care o firmă de investiții depășește oricare dintre pragurile stabilite la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 la data intrării în vigoare a prezentei directive, media activelor lor lunare totale ar trebui să fie calculată luând în considerare cele douăsprezece luni consecutive anterioare acestei date. Firmele de investiții respective ar trebui să solicite autorizarea ca instituții de credit în termen de un an și o zi de la data intrării în vigoare a prezentei directive.

- (31) Modificarea definiției conceptului de „instituție de credit” din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 prin Regulamentul [Regulamentul (UE) ---/--- [IFR]] poate afecta, de asemenea, întreprinderile care au solicitat autorizarea ca firme de investiții în conformitate cu Directiva 2014/65/UE și a căror cerere este încă pendinte. Aceste cereri ar trebui să fie transferate către autoritățile competente în temeiul Directivei 2013/36/UE și să fie tratate în conformitate cu dispozițiile privind autorizarea stabilite în directiva respectivă în cazul în care activele totale preconizate ale întreprinderii ating oricare dintre pragurile stabilite la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.
- (32) Întreprinderile menționate la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 ar trebui, de asemenea, să facă obiectul tuturor cerințelor privind accesul la activitatea instituțiilor de credit prevăzute în titlul III din Directiva 2013/36/UE, inclusiv al dispozițiilor referitoare la retragerea autorizației în conformitate cu articolul 18 din directiva respectivă. Articolul 18 din directiva respectivă ar trebui totuși modificat pentru a se asigura că autoritățile competente pot totodată să retragă autorizația acordată unei instituții de credit în cazul în care aceasta folosește autorizația exclusiv pentru a se implica în activitățile menționate la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și are timp de 5 ani consecutivi active medii totale sub pragurile prevăzute la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 litera (b).
- (33) În temeiul articolului 39 din Directiva 2014/65/UE, firmele din țări terțe care furnizează servicii financiare în UE intră sub incidența unor regimuri naționale care pot necesita înființarea unei sucursale într-un stat membru. Pentru a facilita monitorizarea și evaluarea regulată a activităților desfășurate de firmele din țări terțe prin intermediul sucursalelor din Uniune, autoritățile competente ar trebui să fie informate cu privire la amploarea și obiectul serviciilor și activităților desfășurate de sucursalele respective pe teritoriul lor.
- (34) În cooperare cu ESMA, ABE a elaborat, pe baza unei analize de fond detaliate, a colectării de date și a consultărilor, un raport privind un regim prudențial adaptat pentru toate firmele de investiții care nu au importanță sistemică, ce servește drept bază pentru revizuirea cadrului prudențial aplicabil firmelor de investiții.
- (35) Pentru a asigura aplicarea armonizată a prezentei directive, ABE ar trebui să fie însărcinată cu elaborarea de standarde tehnice pentru a specifica informațiile care fac

obiectul schimbului dintre autoritățile de origine și cele gazdă în contextul supravegherii, pentru a stabili modul în care firmele de investiții ar trebui să evalueze dimensiunea activităților lor în sensul cerințelor de guvernanță internă și, în special, pentru a evalua dacă acestea constituie firme mici și neinterconectate. Standardele tehnice ar trebui, de asemenea, să precizeze membrii personalului care au un impact semnificativ asupra profilului de risc al firmelor în sensul dispozițiilor privind remunerarea și să specifice instrumentele de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar și instrumentele de fonduri proprii de nivel 2 care se califică drept remunerații variabile. În sfârșit, standardele tehnice ar trebui să precizeze elementele care permit evaluarea domeniului de aplicare al cerințelor privind guvernanța internă, transparența, tratamentul riscurilor și remunerarea, aplicarea unor cerințe suplimentare de capital de către autoritățile competente, precum și funcționarea colegiilor de supraveghere.

- (36) Pentru a se asigura aplicarea uniformă a prezentei directive și pentru a se ține seama de evoluțiile de pe piețele financiare, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ar trebui să fie delegată Comisiei în ceea ce privește detalierea definițiilor prevăzute în prezenta directivă, a capitalului intern și a evaluărilor de risc ale firmelor de investiții și a competențelor de supraveghere și evaluare ale autorităților competente. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional privind o mai bună legislație din 13 aprilie 2016. În special, pentru a se asigura o participare echitabilă la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.
- (37) În scopul de a se asigura condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentei directive, în special cu privire la adoptarea proiectului de standarde tehnice de punere în aplicare elaborat de ABE referitor la cerințele de schimb de informații între autoritățile competente, și în scopul de a ține seama de evoluțiile din domeniul economic și monetar cu privire la cerințele referitoare la nivelurile de capital inițial pentru firmele de investiții, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei. Aceste competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului³¹.
- (38) Deoarece obiectivele prezentei directive, și anume instituirea unui cadru prudential eficace și proporțional pentru a se asigura că firmele de investiții care sunt autorizate să opereze pe teritoriul Uniunii își desfășoare activitatea pe o bază financiară solidă și sunt gestionate în mod ordonat, inclusiv în interesul clienților lor, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, ci, având în vedere amploarea și efectele acțiunii, ar fi mai bine realizate la nivel european, Uniunea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum se prevede la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la respectivul articol, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestor obiective.

³¹ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

- (39) În conformitate cu Declarația politică comună din 28 septembrie 2011 a statelor membre și a Comisiei privind documentele explicative³², statele membre s-au angajat să anexeze, în cazuri justificate, la notificarea măsurilor lor de transpunere, unul sau mai multe documente care explică relația dintre componentele unei directive și părțile corespunzătoare din instrumentele naționale de transpunere. În ceea ce privește prezenta directivă, legiuitorul consideră că este justificată transmiterea unor astfel de documente,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

TITLUL I

OBIECT, DOMENIU DE APLICARE ȘI DEFINIȚII

Articolul 1

Obiect

Prezenta directivă stabilește norme privind:

- (a) capitalul inițial al firmelor de investiții;
- (b) competențele și instrumentele pentru supravegherea prudențială a firmelor de investiții de către autoritățile competente;
- (c) supravegherea prudențială a firmelor de investiții de către autoritățile competente într-o manieră coerentă cu normele stabilite în [Regulamentul (UE) ---/---[IFR]];
- (d) cerințele de publicare pentru autoritățile competente în domeniul supravegherii prudențiale a firmelor de investiții.

Articolul 2

Domeniul de aplicare

1. Prezenta directivă se aplică firmelor de investiții autorizate și supravegheate în temeiul Directivei 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului³³.

Articolul 3

Definiții

1. În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:
 - (1) „întreprindere prestatoare de servicii auxiliare” înseamnă o întreprindere prestatoare de servicii auxiliare astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 18 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

³² JO C 369, 17.12.2011, p. 14.

³³ Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Directivei 2002/92/CE și a Directivei 2011/61/UE (JO L 173, 12.6.2014, p. 349).

- (2) „autorizare” înseamnă autorizarea unei firme de investiții în conformitate cu titlul II din Directiva 2014/65/UE;
- (3) „sucursală” înseamnă o sucursală astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 30 din Directiva 2014/65/UE;
- (4) „legături strânse” înseamnă legături strânse astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) punctul 35 din Directiva 2014/65/UE;
- (5) „autoritate competentă” înseamnă o autoritate sau un organism public al unui stat membru care este recunoscut oficial și abilitat în temeiul legislației naționale să supravegheze firmele de investiții în conformitate cu prezenta directivă, ca parte a sistemului de supraveghere existent în statul membru respectiv;
- (6) „comercianți de mărfuri” înseamnă comercianții de mărfuri astfel cum sunt definiți la articolul 4 alineatul (1) punctul 145 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
- (7) „control” înseamnă legătura care există între o întreprindere-mamă și o filială, astfel cum este descrisă la articolul 22 din Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului³⁴ sau în standardele contabile care se aplică unei firme de investiții în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1606/2002³⁵, sau o relație de aceeași natură între orice persoană fizică sau juridică și o întreprindere;
- (8) „conformitatea cu testul capitalului la nivel de grup” înseamnă respectarea cerințelor prevăzute la articolul 7 din [Regulamentul (UE) ---/---[IFR]] de către întreprinderea-mamă a unui grup de firme de investiții;
- (9) „instituție de credit” înseamnă instituție de credit astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
- (10) „instrumente financiare derivate” înseamnă instrumente financiare derivate astfel cum sunt definite la articolul 2 alineatul (1) punctul 29 din Regulamentul (UE) nr. 600/2014³⁶;
- (11) „instituție financiară” înseamnă o instituție financiară astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 13 din [Regulamentul (UE) ---/---[IFR]];
- (12) „grup” înseamnă un grup astfel cum este definit la articolul 2 alineatul (11) din Directiva 2013/34/UE;
- (13) „supraveghetorul grupului” înseamnă autoritatea competentă responsabilă cu supravegherea conformității cu testul capitalului la nivel de grup a firmelor de investiții-mamă din Uniune și a firmelor de investiții controlate de societăți de investiții holding-mamă din Uniune sau de societăți financiare holding mixte-mamă din Uniune;
- (14) „stat membru de origine” înseamnă un stat membru de origine astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) punctul 55 litera (a) din Directiva 2014/65/UE;

³⁴ Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului (JO L 182, 29.6.2013, p. 19).

³⁵ Regulamentul (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 iulie 2002 privind aplicarea standardelor internaționale de contabilitate (JO L 243, 11.9.2002, p. 1).

³⁶ Regulamentul (UE) nr. 600/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 173, 12.6.2014, p. 84).

- (15) „stat membru gazdă” înseamnă un stat membru gazdă astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) punctul 56 din Directiva 2014/65/UE;
- (16) „capital inițial” înseamnă capitalul care este necesar pentru autorizarea ca firmă de investiții;
- (17) „firmă de investiții” înseamnă o firmă de investiții astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 din Directiva 2014/65/UE;
- (18) „grup de firme de investiții” înseamnă un grup de firme de investiții astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) punctul 23 din [Regulamentul (UE) ---/---[IFR]];
- (19) „societate de investiții holding” înseamnă o societate de investiții holding astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 21 din [Regulamentul (UE) ---/---[IFR]];
- (20) „servicii și activități de investiții” înseamnă servicii și activități de investiții astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) punctul 2 din Directiva 2014/65/UE;
- (21) „organ de conducere” înseamnă un organ de conducere astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) punctul 36 din Directiva 2014/65/UE;
- (22) „organ de conducere în funcția sa de supraveghere” înseamnă organul de conducere în cursul exercitării rolului său de supraveghere și monitorizare a procesului decizional de conducere;
- (23) „societate financiară holding mixtă” înseamnă o societate financiară holding mixtă astfel cum este definită la articolul 2 alineatul (15) din Directiva 2002/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului³⁷;
- (24) „conducerea superioară” înseamnă conducerea superioară astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 37 din Directiva 2014/65/UE;
- (25) „întreprindere-mamă” înseamnă o întreprindere-mamă astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 32 din Directiva 2014/65/UE;
- (26) „filială” înseamnă o filială astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 33 din Directiva 2014/65/UE;
- (27) „risc sistemic” înseamnă risc sistemic astfel cum este definit la articolul 3 alineatul (1) punctul 10 din Directiva 2013/36/UE;
- (28) „firmă de investiții-mamă din Uniune” înseamnă o firmă de investiții-mamă din Uniune astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 49 din [Regulamentul (UE) ---/---[IFR]];
- (29) „societate de investiții holding-mamă din Uniune” înseamnă o societate de investiții holding-mamă din Uniune astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 50 din [Regulamentul (UE) ---/---[IFR]];
- (30) „societate financiară holding mixtă-mamă din Uniune” înseamnă o societate financiară holding mixtă-mamă din Uniune astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 51 din [Regulamentul (UE) ---/---[IFR]].

³⁷ Directiva 2002/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2002 privind supravegherea suplimentară a instituțiilor de credit, a întreprinderilor de asigurare și a întreprinderilor de investiții care aparțin unui conglomerat financiar și de modificare a Directivelor 73/239/CEE, 79/267/CEE, 92/49/CEE, 92/96/CEE, 93/6/CEE și 93/22/CEE ale Consiliului și a Directivelor 98/78/CE și 2000/12/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 035, 11.2.2003, p. 1).

2. Se conferă Comisiei competența de a adopta acte delegate în conformitate cu articolul 54, pentru a clarifica:
- (a) definițiile prevăzute la alineatul (1), astfel încât să se asigure aplicarea uniformă a prezentei directive;
 - (b) definițiile prevăzute la alineatul (1), astfel încât să se țină seama, la punerea în aplicare a prezentei directive, de evoluțiile de pe piețele financiare.

TITLUL II

AUTORITĂȚI COMPETENTE

Articolul 4

Desemnarea și atribuțiile autorităților competente

1. Statele membre desemnează una sau mai multe autorități competente care îndeplinesc funcțiile și atribuțiile prevăzute în prezenta directivă. Statele membre informează Comisia și ABE în legătură cu această desemnare și, în cazul în care sunt desemnate mai multe autorități competente, comunică funcțiile și atribuțiile fiecărei autorități competente.
2. Statele membre se asigură că autoritățile competente supraveghează activitățile firmelor de investiții și, atunci când este cazul, cele ale societăților de investiții holding și ale societăților financiare holding mixte pentru a verifica respectarea cerințelor prevăzute în prezenta directivă și în [Regulamentul (UE) ---/---[IFR]].
3. Statele membre se asigură că autoritățile competente dețin competențele necesare, inclusiv competența de a efectua verificări la fața locului în conformitate cu articolul 12, pentru a obține informațiile necesare în scopul de a verifica respectarea de către firmele de investiții și, atunci când este cazul, de către societățile de investiții holding și societățile financiare holding mixte a cerințelor prevăzute în prezenta directivă și în [Regulamentul (UE) ---/---[IFR]], precum și pentru a investiga eventualele încălcări ale acestor cerințe.
4. Statele membre se asigură că autoritățile competente dispun de cunoștințele de specialitate, resursele, capacitatea operațională, competențele și independența necesare pentru îndeplinirea funcțiilor legate de supravegherea prudențială, de investigațiile și de sancțiunile prevăzute în prezenta directivă.
5. Statele membre impun firmelor de investiții obligația să furnizeze autorităților lor competente toate informațiile necesare pentru ca acestea să poată evalua conformitatea firmelor de investiții cu normele naționale care transpun prezenta directivă și conformitatea cu [Regulamentul (UE) ---/---[IFR]]. Mecanismele de control intern și procedurile administrative și contabile ale firmelor de investiții trebuie să permită autorităților competente să verifice în orice moment conformitatea lor cu normele respective.
6. Statele membre se asigură că firmele de investiții își înregistrează toate tranzacțiile și își documentează sistemele și procesele care fac obiectul prezentei directive și al [Regulamentului (UE) ---/---[IFR]] într-un mod care să le permită autorităților competente să evalueze în orice moment conformitatea cu normele naționale care transpun prezenta directivă și conformitatea cu [Regulamentul (UE) ---/---[IFR]].

Articolul 5
Cooperarea în cadrul unui stat membru

1. Autoritățile competente cooperează strâns cu autoritățile sau organismele publice din statul lor membru care sunt responsabile cu supravegherea instituțiilor de credit și a instituțiilor financiare. Statele membre impun autorităților competente respective și autorităților sau organismelor publice respective obligația de a face schimb de orice informații esențiale sau relevante pentru exercitarea funcțiilor și atribuțiilor lor.
2. Autoritățile competente care sunt diferite de cele desemnate în conformitate cu articolul 67 din Directiva 2014/65/UE instituie un mecanism care asigură cooperarea cu autoritățile respective și schimbul de orice informații relevante pentru exercitarea funcțiilor și atribuțiilor lor.

Articolul 6
Cooperarea în cadrul Sistemului european de supraveghere financiară (SESF)

În exercitarea atribuțiilor care le revin, autoritățile competente iau în considerare convergența instrumentelor și a practicilor de supraveghere în punerea în aplicare a dispozițiilor juridice adoptate în temeiul prezentei directive și al [Regulamentului (UE) ---/----[IFR]].

Statele membre se asigură că:

- (a) autoritățile competente, ca părți la SESF, cooperează în spiritul încrederii și al respectului deplin și reciproc, în special pentru a asigura circulația între ele și alte părți la SESF a unor informații pertinente și fiabile;
- (b) autoritățile competente participă la activitățile ABE și, dacă este cazul, la activitățile colegiilor de supraveghetori menționate la articolul 44 și la articolul 116 din Directiva 2013/36/UE;
- (c) autoritățile competente depun toate eforturile necesare pentru a respecta orientările și recomandările emise de ABE în temeiul articolului 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului³⁸ și pentru a da curs avertizărilor și recomandărilor emise de Comitetul european pentru risc sistemic (CERS) în temeiul articolului 16 din Regulamentul (UE) nr. 1092/2010 al Parlamentului European și al Consiliului³⁹;
- (d) autoritățile competente cooperează îndeaproape cu CERS;
- (e) sarcinile și competențele conferite autorităților competente nu împiedică asupra îndeplinirii atribuțiilor care le revin respectivelor autorități competente în calitate de membri ai ABE ori ai CERS sau în temeiul prezentei directive și al [Regulamentului (UE) ---/----[IFR]].

³⁸ Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea Bancară Europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 12).

³⁹ Regulamentul (UE) nr. 1092/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind supravegherea macroprudențială la nivelul Uniunii Europene a sistemului financiar și de înființare a unui Comitet european pentru risc sistemic (JO L 331, 15.12.2010, p. 1).

Articolul 7
Dimensiunea europeană a supravegherii

În exercitarea atribuțiilor generale care le revin, autoritățile competente din fiecare stat membru iau în calcul în mod corespunzător efectul potențial al deciziilor lor asupra stabilității sistemului financiar din celelalte state membre în cauză și, în special, în situații de urgență, pe baza informațiilor disponibile la momentul respectiv.

TITLUL III

CAPITALUL ÎNȚIAL

Articolul 8 *Capitalul inițial*

1. Capitalul inițial al unei firme de investiții impus în temeiul articolului 15 din Directiva 2014/65/UE pentru ca aceasta să fie autorizată să furnizeze serviciile de investiții sau să exercite activitățile de investiții enumerate la punctul 3, 6, 8 sau 9 din anexa I secțiunea A la Directiva 2014/65/UE este de 750 000 EUR.
2. Capitalul inițial al unei firme de investiții impus în temeiul articolului 15 din Directiva 2014/65/UE pentru ca aceasta să fie autorizată să furnizeze serviciile de investiții sau să exercite activitățile de investiții enumerate la punctul 1, 2, 4, 5 sau 7 din anexa I secțiunea A la Directiva 2014/65/UE în cazul în care firma de investiții respectivă nu este autorizată să dețină bani sau valori mobiliare ale clienților este de 75 000 EUR.
3. Capitalul inițial al unei firme de investiții impus în temeiul articolului 15 din Directiva 2014/65/UE în cazul altor firme de investiții decât cele menționate la alineatele (1) și (2) este de 150 000 EUR.
4. Comisia actualizează, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, cuantumul capitalului inițial menționat la prezentul articol alineatele (1)-(3) pentru a ține seama de evoluțiile din domeniul economic și monetar. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 56 alineatul (2).

Articolul 9 *Compoziția capitalului inițial*

Capitalul inițial al unei firme de investiții este compus din unul sau mai multe din elementele menționate la articolul 9 din [Regulamentul (UE) ---/---[IFR]].

TITLUL IV SUPRAVEGHERE PRUDENȚIALĂ

CAPITOLUL 1 Principii de supraveghere prudențială

SECȚIUNEA 1 COMPETENȚELE ȘI OBLIGAȚIILE STATULUI MEMBRU DE ORIGINE ȘI ALE STATULUI MEMBRU GAZDĂ

Articolul 10

Competențele autorităților competente din statul membru de origine

Supravegherea prudențială a firmelor de investiții este responsabilitatea autorităților competente din statul membru de origine, fără a aduce atingere dispozițiilor prezentei directive care conferă o responsabilitate autorităților competente din statul membru gazdă.

Articolul 11

Cooperarea dintre autoritățile competente din diferitele state membre

1. Autoritățile competente din diferitele state membre cooperează strâns în scopul exercitării atribuțiilor care le revin în temeiul prezentei directive și al [Regulamentului (UE) ---/---[IFR]], în special prin schimbul imediat de informații privind firmele de investiții, care să includă următoarele elemente:
 - (a) informații privind structura de administrare și de proprietate a firmei de investiții;
 - (b) informații privind conformitatea firmei de investiții cu cerințele de capital;
 - (c) informații privind riscul de concentrare și lichiditatea firmei de investiții;
 - (d) informații privind procedurile administrative și contabile și mecanismele de control intern ale firmei de investiții;
 - (e) orice alți factori relevanți care ar putea influența riscul prezentat de firma de investiții.
2. Autoritățile competente din statul membru de origine transmit imediat autorităților competente din statul membru gazdă orice informații și constatări cu privire la problemele și riscurile potențiale prezentate de o firmă de investiții pentru protecția clienților sau stabilitatea sistemului financiar din statul membru gazdă pe care le-au identificat în cursul supravegherii activităților firmei de investiții.
3. Autoritățile competente din statul membru de origine acționează pe baza informațiilor furnizate de către autoritățile competente din statul membru gazdă, luând toate măsurile necesare pentru a evita sau a remedia problemele și riscurile potențiale menționate la alineatul (2). La cerere, autoritățile competente din statul membru de origine explică autorităților competente din statul membru gazdă modul în care au luat în considerare informațiile și constatările transmise de autoritățile competente din statul membru gazdă.

4. În cazul în care, după comunicarea informațiilor și a constatărilor menționate la alineatul (2), autoritățile competente din statul membru gazdă consideră că autoritățile competente din statul membru de origine nu au luat măsurile necesare menționate la alineatul (3), autoritățile competente din statul membru gazdă pot, după ce au informat în prealabil autoritățile competente din statul membru de origine și ABE, să ia măsurile adecvate pentru a proteja clienții pentru care sunt prestate serviciile, precum și stabilitatea sistemului financiar.
5. Autoritățile competente din statul membru de origine care nu sunt de acord cu măsurile luate de autoritățile competente din statul membru gazdă pot să sesizeze ABE; aceasta trebuie să acționeze în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010. Atunci când acționează în conformitate cu articolul menționat, ABE adoptă o decizie în termen de o lună.
6. ABE, în consultare cu ESMA, elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare în care precizează cerințele privind tipul și natura informațiilor menționate la prezentul articol alineatele (1) și (2).

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.
7. ABE, în consultare cu ESMA, elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a stabili formulare, modele și proceduri standard pentru cerințele referitoare la schimbul de informații de natură să faciliteze supravegherea firmelor de investiții.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.
8. ABE înaintează Comisiei proiectele de standarde tehnice menționate la alineatele (6) și (7) până la *[nouă luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive]*.

Articolul 12

Verificări la fața locului și inspecții ale sucursalelor stabilite în alt stat membru

1. Statele membre gazdă adoptă dispoziții care prevăd că, în cazul în care o firmă de investiții autorizată în alt stat membru își desfășoară activitatea prin intermediul unei sucursale, autoritățile competente din statul membru de origine pot, după ce au informat autoritățile competente din statul membru gazdă, să desfășoare verificări la fața locului ale informațiilor menționate la articolul 11 alineatul (1) și să inspecteze sucursala respectivă.
2. În scopuri de supraveghere și atunci când consideră că este relevant din motive de stabilitate a sistemului financiar în statul membru gazdă, autoritățile competente din statul membru gazdă au competența de a efectua, de la caz la caz, verificări la fața locului și inspecții ale activităților desfășurate de sucursalele firmelor de investiții pe teritoriul lor și de a solicita unei sucursale informații cu privire la activitățile sale.

Înainte de a desfășura aceste verificări și inspecții, autoritățile competente din statul membru gazdă consultă autoritățile competente din statul membru de origine.

După încheierea acestor verificări și inspecții, autoritățile competente din statul membru gazdă comunică autorităților competente din statul membru de origine informațiile care sunt relevante pentru evaluarea riscurilor legate de firma de investiții în cauză.

SECȚIUNEA 2

SECRETUL PROFESIONAL ȘI OBLIGAȚIA DE RAPORTARE

Articolul 13

Secretul profesional și schimbul de informații confidențiale

1. Statele membre se asigură că autoritățile competente și toate persoanele care sunt asociate acestor autorități, inclusiv persoanele menționate la articolul 76 alineatul (1) din Directiva 2014/65/UE, fac obiectul obligației de păstrare a secretului profesional în sensul prezentei directive și al [Regulamentului (UE) ---/---[IFR]].

Informațiile confidențiale pe care aceste autorități și persoane le obțin în cursul îndeplinirii atribuțiilor lor pot fi divulgate numai într-o formă prescurtată sau agregată, cu condiția ca nicio firmă de investiții și nicio persoană să nu poată fi identificată, fără a aduce atingere cazurilor reglementate de dreptul penal.

În cazul în care firma de investiții a fost declarată în stare de faliment sau este lichidată forțat, informațiile confidențiale care nu privesc terțe părți pot fi divulgate în cadrul unor proceduri civile sau comerciale dacă acest lucru este necesar pentru derularea procedurilor respective.

2. Autoritățile competente utilizează informațiile confidențiale colectate, schimbate sau transmise în temeiul prezentei directive și al [Regulamentului (UE) ---/---[IFR]] numai pentru îndeplinirea atribuțiilor care le revin și, în special, în următoarele scopuri:
 - (a) pentru a monitoriza normele prudențiale prevăzute în prezenta directivă și în [Regulamentul (UE) ---/---[IFR]];
 - (b) pentru a impune sancțiuni;
 - (c) în cadrul unei căi de atac administrative împotriva unei decizii a autorității competente;
 - (d) în cadrul acțiunilor în justiție inițiate în temeiul articolului 21.
3. Persoanele fizice și juridice sau organismele, altele decât autoritățile competente, care obțin informații confidențiale în temeiul prezentei directive și al [Regulamentului (UE) ---/---[IFR]] utilizează aceste informații numai în scopurile prevăzute în mod expres de către autoritatea competentă sau în conformitate cu legislația națională.
4. Autoritățile competente pot face schimb de informații confidențiale în scopurile menționate la alineatul (2), pot preciza în mod expres modul în care trebuie tratate informațiile respective și pot limita în mod expres orice transmitere ulterioară a informațiilor respective.
5. Obligația prevăzută la alineatul (1) nu împiedică autoritățile competente să transmită Comisiei Europene informații confidențiale atunci când informațiile respective sunt necesare pentru exercitarea competențelor Comisiei.
6. Autoritățile competente pot furniza informații confidențiale ABE, ESMA, CERS, băncilor centrale ale statelor membre, SEBC și BCE, în capacitatea lor de autorități monetare, și, dacă este cazul, autorităților publice responsabile pentru supravegherea

sistemelor de plată și de decontare, atunci când informațiile respective sunt necesare pentru îndeplinirea sarcinilor acestora.

Articolul 14

Acorduri administrative cu țări terțe pentru schimbul de informații

În conformitate cu articolul 33 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, statele membre și ABE pot, în scopul de a-și îndeplini sarcinile de supraveghere în conformitate cu prezenta directivă sau cu [Regulamentul (UE) ---/---[IFR]], să încheie acorduri administrative cu autoritățile de supraveghere ale țărilor terțe pentru a face schimb de informații, inclusiv în legătură cu următoarele aspecte:

- (a) supravegherea instituțiilor financiare și a piețelor financiare;
- (b) procedurile de lichidare sau de faliment ale firmelor de investiții și proceduri similare;
- (c) supravegherea organismelor care intervin în procedurile de lichidare sau de faliment ale firmelor de investiții sau în proceduri similare;
- (d) efectuarea auditului statutar al instituțiilor financiare sau al instituțiilor care administrează sistemele de compensații;
- (e) supravegherea persoanelor însărcinate cu efectuarea auditului statutar al conturilor instituțiilor financiare;
- (f) supravegherea persoanelor care sunt active pe piețe de comercializare a certificatelor de emisii în scopul asigurării unei imagini de ansamblu consolidate asupra piețelor financiare și spot;
- (g) supravegherea persoanelor care sunt active pe piețele instrumentelor financiare derivate pe mărfuri agricole în scopul asigurării unei imagini de ansamblu consolidate asupra piețelor financiare și spot.

Acordurile respective trebuie să conțină dispoziții privind secretul profesional echivalente celor stabilite la articolul 13 din prezenta directivă.

Articolul 15

Obligațiile persoanelor responsabile cu controlul conturilor anuale și consolidate

Statele membre adoptă dispoziții care prevăd că orice persoană autorizată în conformitate cu Directiva 2006/43/CE⁴⁰ care îndeplinește în cadrul unei firme de investiții sarcinile prevăzute la articolul 73 din Directiva 2009/65/CE⁴¹ sau la articolul 34 din Directiva 2013/34/UE sau orice altă sarcină statutară are obligația de a informa cu promptitudine autoritățile competente în legătură cu orice fapt sau decizie privind respectiva firmă de investiții sau o întreprindere având legături strânse cu respectiva firmă de investiții care:

⁴⁰ Directiva 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 mai 2006 privind auditul legal al conturilor anuale și al conturilor consolidate, de modificare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului și de abrogare a Directivei 84/253/CEE a Consiliului (JO L 157, 9.6.2006, p. 87).

⁴¹ Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) (JO L 302, 17.11.2009, p. 32).

- (a) constituie o încălcare gravă a actelor cu putere de lege sau a actelor administrative stabilite în temeiul prezentei directive;
- (b) poate compromite continuitatea funcționării firmei de investiții respective; sau
- (c) poate să conducă la refuzul certificării conturilor sau la formularea anumitor rezerve.

SECȚIUNEA 3

SANȚIUNI, COMPETENȚE DE INVESTIGARE ȘI DREPTUL LA O CALE DE ATAC

Articolul 16

Sanțiuni administrative și alte măsuri administrative

1. Statele membre stabilesc norme privind sancțiunile administrative și alte măsuri administrative cu privire la încălcările dispozițiilor naționale de transpunere a prezentei directive și ale [Regulamentului (UE) ---/---[IFR]], inclusiv dacă:
 - (a) o firmă de investiții nu instituie mecanismele de guvernanță internă, astfel cum se prevede la articolul 24;
 - (b) o firmă de investiții nu transmite autorităților competente, încălcând articolul 52 alineatul (1) litera (b) din [Regulamentului (UE) ---/---[IFR]], informații privind respectarea obligației de a îndeplini cerințele de capital prevăzute la articolul 11 din regulamentul respectiv sau furnizează informații incomplete sau inexacte;
 - (c) o firmă de investiții nu transmite autorităților competente, încălcând articolul 34 din [Regulamentul (UE) ---/---], informații privind riscul de concentrare sau furnizează informații incomplete sau inexacte;
 - (d) o firmă de investiții este expusă unui risc de concentrare care depășește limitele stabilite la articolul 36 din [Regulamentul (UE) ---/---[IFR]], fără a aduce atingere articolelor 37 și 38 din regulamentul menționat;
 - (e) o firmă de investiții nu își îndeplinește în mod repetat sau persistent obligația de a dispune de active lichide, încălcând articolul 42 din [Regulamentul (UE) --/---[IFR]], fără a aduce atingere articolului 43 din regulamentul menționat;
 - (f) o firmă de investiții nu transmite informații sau furnizează informații incomplete sau inexacte încălcând dispozițiile prevăzute în partea a șasea a [Regulamentului (UE) ---/---[IFR]];
 - (g) o firmă de investiții efectuează plăți către deținătorii instrumentelor incluse în fondurile sale proprii în cazurile în care articolul 28, 52 sau 63 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 interzice astfel de plăți către deținătorii de instrumente incluse în fonduri proprii;
 - (h) o firmă de investiții este găsită vinovată de o încălcare gravă a dispozițiilor naționale adoptate în temeiul Directivei (UE) 2015/849⁴²;

⁴² Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a

- (i) o firmă de investiții permite uneia sau mai multor persoane care nu respectă articolul 91 din Directiva 2013/36/UE să devină sau să rămână membri ai organului de conducere.

Statele membre care nu stabilesc norme privind sancțiunile administrative pentru încălcări care fac obiectul dreptului penal intern îi comunică Comisiei dispozițiile de drept penal relevante.

Sancțiunile administrative și alte măsuri administrative trebuie să fie eficace, proporționale și disuasive.

2. Sancțiunile administrative și alte măsuri administrative menționate la alineatul (1) primul paragraf trebuie să includă următoarele:

- (a) o declarație publică în care se indică persoana fizică sau juridică, firma de investiții, societatea de investiții holding sau societatea financiară holding mixtă responsabilă și natura încălcării;
- (b) un ordin prin care i se cere persoanei fizice sau juridice responsabile să înceteze comportamentul respectiv și să se abțină de la repetarea comportamentului respectiv;
- (c) o interdicție temporară de a exercita funcții în cadrul firmei de investiții impusă membrilor organului de conducere al firmei de investiții sau oricărei alte persoane fizice;
- (d) în cazul unei persoane juridice, sancțiuni administrative pecuniare de până la 10 % din valoarea totală netă anuală a cifrei de afaceri, care include venitul brut constând din dobânzile de primit și alte venituri similare, venitul rezultat din acțiuni și alte titluri cu randament fix sau variabil, precum și comisioanele sau taxele percepute de întreprindere în exercițiul financiar precedent;
- (e) în cazul unei persoane juridice, sancțiuni administrative pecuniare de până la dublul cuantumului profiturilor obținute sau al pierderilor evitate ca urmare a încălcării, în cazul în care aceste profituri sau pierderi pot fi calculate;
- (f) în cazul unei persoane fizice, sancțiuni administrative pecuniare în valoare de până la 5 000 000 EUR sau, în statele membre a căror monedă nu este moneda euro, valoarea echivalentă în moneda națională la *[data intrării în vigoare a prezentei directive]*.

În cazul în care o întreprindere menționată la litera (d) este o filială, venitul brut relevant este venitul brut rezultat din conturile consolidate ale întreprinderii-mamă de cel mai înalt rang din exercițiul financiar precedent.

Statele membre se asigură că în cazul în care o firmă de investiții încalcă dispozițiile naționale de transpunere a prezentei directive sau [Regulamentul (UE) ---/---[IFR]], sancțiunile pot fi aplicate membrilor organului de conducere și altor persoane fizice care, în temeiul dreptului intern, sunt responsabile de încălcare.

3. Statele membre se asigură că, atunci când stabilesc tipul sancțiunilor administrative sau al altor măsuri administrative menționate la alineatul (1) și nivelul sancțiunilor administrative pecuniare, autoritățile competente iau în considerare toate circumstanțele relevante, inclusiv, după caz:

Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei (JO L 141, 5.6.2015, p. 73).

- (a) gravitatea și durata încălcării;
- (b) gradul de responsabilitate al persoanelor fizice sau juridice responsabile de încălcare;
- (c) capacitatea financiară a persoanelor fizice sau juridice responsabile de încălcare, inclusiv cifra de afaceri totală a persoanelor juridice sau venitul anual al persoanelor fizice;
- (d) volumul profiturilor obținute sau al pierderilor evitate de persoanele fizice sau juridice responsabile de încălcare;
- (e) orice pierderi suferite de terți ca urmare a încălcării;
- (f) nivelul de cooperare cu autoritățile competente relevante;
- (g) încălcările anterioare comise de persoanele fizice sau juridice responsabile de încălcare;
- (h) orice posibile consecințe sistemice ale încălcării.

Articolul 17
Competențe de investigare

Statele membre se asigură că autoritățile competente au toate competențele de colectare a informațiilor și de investigare necesare pentru exercitarea funcțiilor lor, inclusiv:

- (a) competența de a solicita informații de la următoarele persoane fizice sau juridice:
 - (i) firme de investiții cu sediul în statul membru în cauză;
 - (ii) societăți de investiții holding cu sediul în statul membru în cauză;
 - (iii) societăți financiare holding mixte cu sediul în statul membru în cauză;
 - (iv) societăți holding cu activitate mixtă cu sediul în statul membru în cauză;
 - (v) persoane care aparțin entităților menționate la punctele (i)-(iv);
 - (vi) părți terțe către care entitățile menționate la punctele (i)-(iv) au externalizat anumite funcții sau activități operaționale;
- (b) competența de a efectua toate investigațiile necesare în legătură cu orice persoană menționată la litera (a) care este stabilită sau se află în statul membru în cauză, inclusiv dreptul:
 - (i) de a solicita prezentarea de documente de către persoanele menționate la litera (a);
 - (ii) de a examina evidențele și registrele persoanelor menționate la litera (a) și de a ridica copii sau extrase ale acestor evidențe și registre;
 - (iii) de a obține explicații scrise sau orale de la persoanele menționate la litera (a) sau de la reprezentanții ori personalul acestora;

- (iv) de a intervieva orice altă persoană care consimte să fie interviuată în scopul colectării de informații referitoare la obiectul unei investigații;
- (c) competența de a efectua toate inspecțiile necesare la sediile comerciale ale persoanelor juridice menționate la litera (a) și ale oricăror alte întreprinderi incluse în supravegherea conformității cu testul capitalului la nivel de grup, în cazul în care autoritatea competentă este supraveghetorul grupului, sub rezerva notificării prealabile a celorlalte autorități competente în cauză.

Articolul 18

Publicarea sancțiunilor și a măsurilor administrative

1. Statele membre se asigură că autoritățile competente publică, fără întârzieri nejustificate, pe site-ul lor web oficial orice sancțiuni și măsuri administrative impuse în conformitate cu articolul 16 împotriva cărora nu s-a introdus sau nu se mai poate introduce nicio cale de atac. Publicarea respectivă include informații privind tipul și natura încălcării și identitatea persoanei fizice sau juridice împotriva căreia a fost aplicată sancțiunea sau măsura. Informațiile se publică numai după ce persoana în cauză a fost informată cu privire la sancțiunile sau măsurile respective și în măsura în care publicarea este necesară și proporțională.
2. În cazul în care statele membre permit publicarea sancțiunilor sau a măsurilor administrative impuse în conformitate cu articolul 16 împotriva cărora s-a introdus o cale de atac, autoritățile competente publică, de asemenea, pe site-urile lor web oficiale, informații privind starea căii de atac și rezultatul acesteia.
3. Autoritățile competente publică sancțiunile sau măsurile administrative impuse în conformitate cu articolul 16 fără a indica identitatea entităților implicate în oricare dintre următoarele cazuri:
 - (a) sancțiunea a fost aplicată unei persoane fizice, iar publicarea datelor cu caracter personal ale persoanei respective se dovedește a fi disproporționată;
 - (b) publicarea ar pune în pericol o anchetă penală în curs de desfășurare sau stabilitatea piețelor financiare;
 - (c) publicarea ar cauza daune disproporționate pentru firmele de investiții sau persoanele fizice implicate.
4. Autoritățile competente se asigură că informațiile publicate în temeiul prezentului articol rămân pe site-ul lor web oficial pentru o perioadă de cel puțin cinci ani. Datele cu caracter personal pot fi păstrate pe site-ul web oficial al autorității competente numai dacă păstrarea acestora este autorizată în temeiul normelor aplicabile în materie de protecție a datelor.

Articolul 19
Raportarea sancțiunilor către ABE

Autoritățile competente transmit ABE informații privind sancțiunile și măsurile administrative aplicate în temeiul articolului 16, orice cale de atac introdusă împotriva sancțiunilor și măsurilor respective și rezultatul acesteia. ABE menține o bază de date centralizată a sancțiunilor și măsurilor administrative care i-au fost aduse la cunoștință, exclusiv în scopul schimburilor de informații dintre autoritățile competente. Această bază de date poate fi accesată numai de autoritățile competente și trebuie actualizată în mod regulat.

ABE menține un site web cu linkuri către sancțiunile și măsurile administrative publicate de către fiecare autoritate competentă care au fost aplicate în temeiul articolului 16 și indică perioada pentru care fiecare stat membru publică sancțiunile și măsurile administrative.

Articolul 20
Raportarea încălcărilor

1. Statele membre se asigură că autoritățile competente stabilesc mecanisme eficiente și fiabile pentru raportarea încălcărilor potențiale sau reale ale dispozițiilor naționale de transpunere a prezentei directive și ale [Regulamentului (UE) ---/---[IFR]], care să includă:
 - (a) proceduri specifice pentru tratarea rapoartelor privind încălcările;
 - (b) protecția adecvată împotriva represaliilor, discriminării sau altor tipuri de tratament inechitabil aplicate de firma de investiții împotriva angajaților săi care raportează încălcări comise în cadrul firmei de investiții;
 - (c) protecția datelor cu caracter personal ale persoanei care raportează încălcarea, precum și ale persoanei fizice suspectate că este responsabilă de încălcarea respectivă, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 2016/679;
 - (d) norme clare care să asigure faptul că este garantată confidențialitatea în toate cazurile în ceea ce privește persoana care raportează încălcările comise în cadrul firmei de investiții, cu excepția cazului în care dreptul intern impune divulgarea în contextul unor investigații suplimentare sau al unor proceduri judiciare ulterioare.
2. Statele membre impun firmelor de investiții obligația de a institui proceduri adecvate privind raportarea de către angajați a încălcărilor, la nivel intern, prin intermediul unui canal specific și independent. Procedurile respective pot fi prevăzute de către partenerii sociali cu condiția ca aceste proceduri să asigure aceeași protecție ca cea menționată la alineatul (1) literele (b), (c) și (d).

Articolul 21
Dreptul la o cale de atac

Statele membre se asigură că deciziile și măsurile adoptate în temeiul [Regulamentului (UE) - --/----[IFR]] sau în temeiul actelor cu putere de lege și a actelor administrative adoptate în conformitate cu prezenta directivă pot face obiectul unei căi de atac.

CAPITOLUL 2
Procesul de control

SECȚIUNEA 1
PROCESUL DE EVALUARE A ADECVĂRII CAPITALULUI INTERN

Articolul 22
Capital intern

1. Firmele de investiții dispun de strategii și proceduri solide, eficace și complete pentru a evalua și menține în permanență cuantumul, tipurile și repartizarea capitalului intern pe care le consideră adecvate pentru a acoperi natura și nivelul riscurilor la care sunt sau ar putea fi expuse.
2. Strategiile și procedurile menționate la alineatul (1) sunt supuse unor controale interne regulate pentru a se asigura că acestea rămân complete și proporționale cu natura, amploarea și complexitatea activităților desfășurate de firma de investiții în cauză.

SECȚIUNEA 2
**GUVERNANȚA INTERNĂ, TRANSPARENȚA, TRATAREA RISCURILOR ȘI
REMUNERAREA**

Articolul 23
Evaluarea în scopul aplicării prezentei secțiuni

1. În sensul prezentei secțiuni, statele membre se asigură că firmele de investiții evaluează, pe o bază anuală și în conformitate cu literele (a) și (b), dacă îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 12 alineatul (1) din [Regulamentul (UE) ---/----[IFR]]:
 - (a) o firmă de investiții stabilește, pe baza datelor din perioada de doi ani imediat anterioară unui exercițiu financiar dat, dacă îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 12 alineatul (1) literele (c)-(g) din [Regulamentul (UE) ---/----[IFR]];

- (b) o firmă de investiții stabilește, pe baza datelor din aceeași perioadă, dacă depășește, în medie, limitele prevăzute la articolul 12 alineatul (1) literele (a), (b), (h) și (i) din [Regulamentul (UE) ---/---[IFR]].
2. Prezentă secțiune nu se aplică atunci când, pe baza evaluării menționate la alineatul (1), firma de investiții stabilește că îndeplinește toate condițiile prevăzute la articolul 12 alineatul (1) din [Regulamentul (UE) ---/---[IFR]].
3. O firmă de investiții care, pe baza evaluării menționate la alineatul (1), stabilește că nu îndeplinește toate condițiile prevăzute la articolul 12 alineatul (1) din [Regulamentul (UE) ---/---[IFR]] trebuie să se conformeze prezentei secțiuni începând din exercițiul financiar care urmează exercițiului financiar în care a avut loc evaluarea respectivă.
4. Statele membre se asigură că prezenta secțiune se aplică firmelor de investiții pe bază individuală și la nivel de grup.
- Statele membre se asigură că firmele de investiții care fac obiectul prezentei secțiuni pun în aplicare cerințele prevăzute în prezenta secțiune în filialele lor care sunt instituții financiare, astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (13) din [Regulamentul (UE) ---/---[IFR]], inclusiv în cele stabilite în țări terțe, cu excepția cazului în care întreprinderea-mamă din Uniune poate demonstra autorităților competente că aplicarea prezentei secțiuni este ilegală în temeiul dreptului țării terțe în care sunt stabilite filialele respective.
5. Autoritățile competente pot stabili o perioadă mai scurtă decât perioada de doi ani menționată la prezentul articol alineatul (1) în cazul în care sunt îndeplinite ambele condiții de mai jos:
- (a) activitatea firmei de investiții a suferit modificări semnificative; și
- (b) ca urmare a literei (a), firma de investiții îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 12 alineatul (1) din [Regulamentul (UE) ---/---[IFR]].
6. ABE, în consultare cu ESMA, elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a specifica metoda de calculare a mediei menționate la prezentul articol alineatul (1) litera (b). ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la *[data intrării în vigoare a prezentei directive]*.
- Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 24 *Guvernanța internă*

1. Statele membre se asigură că firmele de investiții dispun de mecanisme de guvernanță solide care includ toate elementele următoare:
- (a) o structură organizatorică clară cu linii de responsabilitate bine definite, transparente și coerente;
- (b) procese eficiente de identificare, gestionare, monitorizare și raportare a riscurilor la care sunt sau pot fi expuse firmele de investiții;

- (c) mecanisme adecvate de control intern, inclusiv proceduri administrative și contabile riguroase;
 - (d) politici și practici de remunerare care să promoveze și să fie în concordanță cu o gestionare adecvată și eficace a riscurilor.
2. La stabilirea mecanismelor menționate la alineatul (1), trebuie luate în considerare criteriile prevăzute la articolele 26-31 din prezenta directivă, precum și la articolul 9 din Directiva 2014/65/UE.
 3. Mecanismele menționate la alineatul (1) sunt complete și proporționale cu natura, amploarea și complexitatea riscurilor inerente modelului de afaceri și activităților firmei de investiții.
 4. ABE, în consultare cu ESMA, emite orientări privind aplicarea mecanismelor de guvernanță menționate la alineatul (1).

Articolul 25

Raportarea pentru fiecare țară în parte

1. Statele membre impun firmelor de investiții obligația de a prezenta, pentru fiecare stat membru și pentru fiecare țară terță în care firma de investiții deține o sucursală sau o filială care este o instituție financiară astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 26 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, următoarele informații pe o bază anuală:
 - (a) denumirea, natura activităților și localizarea oricărei filiale și sucursale;
 - (b) cifra de afaceri;
 - (c) numărul de angajați în echivalent timp complet;
 - (d) profitul sau pierderea înainte de impozitare;
 - (e) impozitul pe profit sau pierdere;
 - (f) subvențiile publice primite.
2. Informațiile menționate la alineatul (1) sunt auditate în conformitate cu Directiva 2006/43/CE și, dacă este posibil, sunt anexate la situațiile financiare anuale sau la situațiile financiare consolidate ale firmei de investiții respective, după caz.

Articolul 26

Tratarea riscurilor

1. Statele membre se asigură că organul de conducere al firmei de investiții aprobă și examinează periodic strategiile și politicile referitoare la apetitul pentru risc al firmei de investiții și la gestionarea, monitorizarea și diminuarea riscurilor la care firma de investiții este sau ar putea fi expusă, ținând seama de mediul macroeconomic și de ciclul economic al firmei de investiții.
2. Statele membre se asigură că organul de conducere acordă suficient timp pentru ca riscurile menționate la alineatul (1) să poată fi luate în considerare în mod adecvat și

că acesta alocă resurse adecvate pentru gestionarea tuturor riscurilor semnificative la care firma de investiții este expusă.

3. Statele membre se asigură că firma de investiții stabilește linii de raportare către organul de conducere pentru toate riscurile semnificative și toate politicile de gestionare a riscurilor, precum și pentru orice modificări aduse acestora.
4. Statele membre stabilesc firmele de investiții care sunt considerate semnificative din punctul de vedere al dimensiunii, al organizării interne și al naturii, obiectului și complexității activităților lor. Statele membre impun acestor firme de investiții să instituie un comitet de risc compus din membri ai organului de conducere care nu dețin funcții executive în cadrul firmei de investiții în cauză.

Membrii comitetului de risc menționat la primul paragraf trebuie să aibă cunoștințele, competențele și expertiza adecvată pentru a înțelege pe deplin, a gestiona și a monitoriza strategia de risc și apetitul pentru risc al firmei de investiții. Aceștia se asigură că comitetul de risc consiliază organul de conducere cu privire la apetitul pentru risc și strategia de risc generală urmărită în prezent sau preconizată de firma de investiții și sprijină organul de conducere în monitorizarea punerii în aplicare a strategiei respective de către conducerea superioară. Organul de conducere își rezervă responsabilitatea generală cu privire la strategiile și politicile de risc ale firmei.

Autoritățile competente pot permite unei firme de investiții care nu este considerată semnificativă, astfel cum se menționează la primul paragraf, să autorizeze comitetul de audit, menționat la articolul 39 din Directiva 2006/43/CE, dacă a fost instituit un astfel de comitet, să îndeplinească funcția de comitet de risc, astfel cum este menționat la primul paragraf. Membrii acestui comitet trebuie să aibă cunoștințele, competențele și expertiza menționate la al doilea paragraf.

5. Statele membre se asigură că organul de conducere în funcția sa de supraveghere și comitetul de risc al organului de conducere, dacă a fost instituit un astfel de comitet, au acces la informații privind riscurile la care firma este sau ar putea fi expusă.

Articolul 27

Riscul pentru clienți, riscul pentru piață și riscul pentru firmă

1. Autoritățile competente se asigură că firmele de investiții dispun de strategii, politici, procese și sisteme robuste pentru identificarea, măsurarea, gestionarea și monitorizarea următoarelor elemente:
 - (a) sursele și efectele semnificative ale riscului pentru clienți;
 - (b) sursele și efectele semnificative ale riscului pentru piață;
 - (c) riscurile pentru firma de investiții, în special cele care decurg din activitățile sale de tranzacționare atunci când efectuează tranzacții pe cont propriu și cele legate de riscul de concentrare care decurge din expunerile față de clienți individuali și grupuri de clienți aflați în legătură;
 - (d) riscul de lichiditate de-a lungul unui set corespunzător de orizonturi de timp, inclusiv intrazilnic, astfel încât să se asigure că firma de investiții menține niveluri adecvate ale lichidității.

Strategiile, politicile, procesele și sistemele trebuie să fie proporționale cu complexitatea, profilul de risc, obiectul de activitate al firmei de investiții și toleranța la risc stabilite de organul de conducere și să reflecte importanța firmei de investiții în fiecare stat membru în care aceasta își desfășoară activitatea.

2. Prin derogare de la articolul 23, alineatul (1) litera (a), litera (c) în ceea ce privește riscul de concentrare și litera (d) se aplică firmelor de investiții care îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 12 alineatul (1) din [Regulamentul (UE) ---/--- [IFR]].
3. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 54 pentru a specifica mai mult detaliile care să asigure că strategiile, politicile, procesele și sistemele firmei de investiții sunt robuste. În acest sens, Comisia ține cont de evoluțiile de pe piețele financiare, în special de apariția unor noi produse financiare, de evoluțiile standardelor contabile, precum și de evoluțiile care facilitează convergența practicilor de supraveghere.

Articolul 28 *Politici de remunerare*

1. Autoritățile competente se asigură că, la stabilirea și aplicarea politicilor de remunerare pentru membrii conducerii superioare, personalul cu competențe pentru asumarea de riscuri, personalul care deține funcții de control, precum și pentru orice angajat care beneficiază de o remunerație totală cel puțin egală cu cea mai mică remunerație primită de către membrii conducerii superioare sau de personalul cu competențe pentru asumarea de riscuri și ale cărui activități profesionale au un impact semnificativ asupra profilului de risc al firmei de investiții, firmele de investiții respectă următoarele principii:
 - (a) politica de remunerare este clară și documentată;
 - (b) politica de remunerare este coerentă cu o gestionare adecvată și eficace a riscurilor și promovează o astfel de gestionare;
 - (c) politica de remunerare include măsuri menite să evite conflictele de interese, încurajează comportamentul responsabil în afaceri și promovează conștientizarea riscurilor și asumarea prudentă a riscurilor;
 - (d) organul de conducere în funcția sa de supraveghere adoptă și revizuieste periodic politica de remunerare și își asumă responsabilitatea generală pentru punerea în aplicare a acestei politici;
 - (e) punerea în aplicare a politicii de remunerare face obiectul unei evaluări interne centrale și independente, efectuată de către funcțiile de control;
 - (f) membrii personalului care dețin funcții de control sunt independenți de unitățile operaționale pe care le supraveghează, dețin autoritatea corespunzătoare și sunt remunerați în funcție de realizarea obiectivelor legate de funcțiile lor, indiferent de performanțele sectoarelor operaționale pe care le controlează;
 - (g) remunerarea funcționarilor cu rang superior cu atribuții de gestionare a riscurilor și de asigurare a conformității este supravegheată direct de către comitetul de remunerare menționat la articolul 31 sau, în cazul în care nu a fost

înființat un astfel de comitet, de către organul de conducere în funcția sa de supraveghere;

- (h) politica de remunerare, care ține cont de normele naționale de stabilire a salariilor, face o distincție clară între criteriile aplicate pentru stabilirea următoarelor elemente:
 - (i) remunerația fixă de bază, care reflectă în primul rând experiența profesională relevantă și responsabilitatea organizațională, astfel cum sunt prevăzute în fișa postului unui angajat, ca parte a termenilor de angajare;
 - (ii) remunerația variabilă, care reflectă performanțele sustenabile și adaptate la risc ale unui angajat, precum și performanțele care depășesc fișa postului angajatului respectiv;
 - (i) componenta fixă trebuie să reprezinte o proporție suficient de mare din remunerația totală, astfel încât să permită aplicarea unei politici complet flexibile privind componentele de remunerație variabilă, care să includă posibilitatea de a nu plăti nicio componentă de remunerație variabilă.
2. În sensul alineatului (1) punctul (i), statele membre se asigură că firmele de investiții stabilesc raporturile adecvate între componenta variabilă și componenta fixă a remunerației totale în politicile lor de remunerare, ținând seama de activitățile economice ale firmei de investiții și de riscurile asociate, precum și de impactul diferitelor categorii de persoane menționate la alineatul (1) asupra profilului de risc al firmei de investiții.
3. Statele membre se asigură că firmele de investiții aplică principiile menționate la alineatul (1) într-un mod care să fie adecvat în raport cu dimensiunea și organizarea lor internă, precum și cu natura, obiectul și complexitatea activităților lor.
4. ABE, în consultare cu ESMA, elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a specifica criteriile adecvate pentru identificarea categoriilor de persoane ale căror activități profesionale au un impact semnificativ asupra profilului de risc al firmei de investiții, astfel cum sunt menționate la alineatul (1).
- ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la [nouă luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive].
- Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 29

Firmele de investiții care beneficiază de sprijin financiar public extraordinar

Statele membre se asigură că, în cazul în care o firmă de investiții beneficiază de sprijin financiar public extraordinar, astfel cum este definit la articolul 2 alineatul (1) punctul 28 din Directiva 2014/59/UE, se aplică următoarele cerințe:

- (a) în cazul în care remunerația variabilă ar fi incompatibilă cu menținerea de către o firmă de investiții a unei baze solide de capital și cu ieșirea în timp util a acesteia de sub sprijinul financiar public extraordinar, remunerația variabilă a tuturor membrilor de personal se limitează la o proporție din veniturile nete;

- (b) firmele de investiții stabilesc limite pentru remunerația membrilor organului lor de conducere;
- (c) firmele de investiții plătesc membrilor organului lor de conducere o remunerație variabilă numai atunci când o astfel de remunerație a fost autorizată de autoritatea competentă.

În sensul literei (c), autoritățile competente autorizează plata unei remunerații variabile pentru membrii organului de conducere al unei firme de investiții numai în circumstanțe excepționale.

Articolul 30 *Remunerația variabilă*

1. Statele membre se asigură că orice remunerație variabilă acordată și plătită de o firmă de investiții îndeplinește toate cerințele următoare:
 - (a) în cazul în care remunerația variabilă este legată de performanțe, valoarea totală a remunerației variabile se bazează pe o evaluare combinată a performanței individuale, a performanței unității operaționale în cauză și a rezultatelor globale ale firmei de investiții;
 - (b) la evaluarea performanței individuale sunt luate în considerare atât criterii financiare, cât și criterii nefinanciare;
 - (c) evaluarea performanței menționate la litera (a) se bazează pe o perioadă multianuală, ținând seama de ciclul economic al firmei de investiții și de riscurile specifice activității acesteia;
 - (d) remunerația variabilă nu afectează capacitatea firmei de investiții de a asigura o bază solidă de capital;
 - (e) nu este permisă remunerația variabilă garantată, cu excepția celei acordate pentru personalul nou-angajat și numai pentru primul an de angajare;
 - (f) plățile aferente încetării anticipate a unui contract de muncă reflectă performanțele obținute în timp de către persoana în cauză și nu recompensează eșecurile sau conduita neprofesională;
 - (g) pachetele salariale care sunt legate de compensarea sau preluarea drepturilor cuvenite în temeiul contractelor încheiate pentru perioade de angajare precedente sunt aliniate la interesele pe termen lung ale firmei de investiții;
 - (h) măsurarea performanțelor utilizată ca bază pentru a calcula ansamblurile de componente variabile ale remunerației trebuie să țină seama de toate tipurile de riscuri actuale și viitoare, precum și de costul capitalului și al lichidității necesare în conformitate cu Regulamentul (UE) ---/--- [IFR]];
 - (i) alocarea componentelor variabile ale remunerației în cadrul firmei de investiții ține seama, de asemenea, de toate tipurile de riscuri actuale și viitoare;
 - (j) cel puțin 50 % din remunerația variabilă trebuie să fie reprezentată de oricare dintre următoarele elemente:
 - (1) acțiuni sau, în funcție de structura juridică a firmei de investiții în cauză, participații echivalente;

- (2) instrumente legate de acțiuni sau, în funcție de structura juridică a firmei de investiții în cauză, instrumente echivalente altele decât cele în numerar;
 - (3) instrumente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar sau instrumente de fonduri proprii de nivel 2 sau alte instrumente care pot fi convertite integral în instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază sau a căror valoare poate fi redusă și care reflectă în mod adecvat calitatea creditului firmei de investiții în condiții de continuitate a activității;
 - (k) cel puțin 40 % din remunerația variabilă este reportată pe o perioadă cuprinsă între trei și cinci ani, după caz, în funcție de ciclul economic al firmei de investiții, de natura activității acesteia, de riscurile aferente acesteia și de activitățile persoanei în cauză, cu excepția cazului în care valoarea remunerației variabile este deosebit de ridicată, situație în care proporția remunerației variabile care trebuie reportată este de cel puțin 60 %;
 - (l) remunerația variabilă este redusă cu până la 100 % în cazul în care performanța financiară a firmei de investiții este slabă sau negativă, inclusiv prin aplicarea mecanismelor de tip *malus* sau de recuperare (*clawback*) care fac obiectul criteriilor stabilite de firmele de investiții vizând în special situațiile în care persoana în cauză:
 - (i) a participat la o conduită care a avut ca rezultat pierderi semnificative pentru firma de investiții sau a fost responsabilă de o astfel de conduită;
 - (ii) este considerată ca nemaîndeplinind cerințele de competență profesională și probitate morală;
 - (m) beneficiile discreționare de tipul pensiilor sunt aliniate la strategia de afaceri, obiectivele, valorile și interesele pe termen lung ale firmei de investiții.
2. În sensul alineatului (1), autoritățile competente se asigură că:
- (a) persoanele menționate la articolul 28 alineatul (1) nu utilizează strategii de acoperire personală sau asigurări legate de remunerație și de răspundere pentru a submina principiile menționate la alineatul (1);
 - (b) remunerația variabilă nu este plătită prin vehicule sau metode financiare care favorizează nerespectarea prezentei directive sau a [Regulamentului (UE) ---/--[IFR]].
3. În sensul alineatului (1) litera (j), instrumentele menționate la litera respectivă fac obiectul unei politici de conservare adecvate concepute în așa fel încât să alinieze stimulentele oferite persoanelor cu interesele pe termen lung ale firmei de investiții, precum și ale creditorilor și clienților acesteia. Statele membre sau autoritățile competente ale acestora pot impune restricții cu privire la tipul acestor instrumente și la caracteristicile lor sau pot interzice utilizarea anumitor instrumente pentru remunerația variabilă.
- În sensul alineatului (1) litera (k), remunerația variabilă reportată nu se dobândește mai rapid decât pe o bază proporțională.
- În sensul alineatului (1) litera (m), în cazul în care raporturile contractuale ale unui angajat cu firma de investiții încetează înainte ca acesta să împlinească vârsta de pensionare, beneficiile discreționare de tipul pensiilor se rețin de către firma de

investiții timp de cinci ani sub forma instrumentelor menționate la litera (j). Atunci când un angajat ajunge la vârsta de pensionare, beneficiile discreționare de tipul pensiilor sunt plătite angajatului în cauză sub forma instrumentelor menționate la litera (j), sub rezerva respectării de către angajatul respectiv a unei perioade de reținere de cinci ani.

4. Alineatul (1) literele (j) și (k) și alineatul (3) al treilea paragraf nu se aplică:
- (a) unei firme de investiții ale cărei active au în medie o valoare mai mică sau egală cu 100 de milioane EUR în perioada de patru ani imediat anterioară unui exercițiu financiar dat;
 - (b) unei persoane a cărei remunerație variabilă anuală nu depășește 50 000 EUR și nu reprezintă mai mult de un sfert din remunerația anuală totală a persoanei respective.

Prin derogare de la litera (a), autoritățile competente pot decide că firmele de investiții ale căror active au o valoare totală ce se situează sub pragul menționat la litera (a) nu intră sub incidența derogării din cauza naturii și obiectului activităților lor, a organizării lor interne sau, dacă este cazul, a caracteristicilor grupului din care fac parte.

Prin derogare de la litera (b), autoritățile competente pot decide că persoanele a căror remunerație variabilă anuală se situează sub pragurile menționate la litera (b) nu intră sub incidența derogării din cauza specificităților pieței naționale în ceea ce privește practicile de remunerare sau din cauza naturii responsabilităților și a profilului postului persoanei în cauză.

5. Statele membre impun firmelor de investiții obligația de a aplica dispozițiile prevăzute la prezentul articol în cazul remunerațiilor acordate pentru serviciile furnizate sau pentru performanțele obținute după exercițiul financiar în care a avut loc evaluarea prevăzută la articolul 23 alineatul (1).
6. ABE, în consultare cu ESMA, elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a specifica clasele de instrumente care îndeplinesc condițiile prevăzute la alineatul (1) litera (j) punctul 3.

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la *[nouă luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive]*.

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

7. ABE, în consultare cu ESMA, adoptă orientări care să faciliteze punerea în aplicare a alineatului (4) și să asigure aplicarea consecventă a acestuia.

Articolul 31 *Comitetul de remunerare*

1. Statele membre se asigură că autoritățile competente dispun de competențele necesare pentru a garanta că firmele de investiții considerate semnificative în conformitate cu articolul 26 alineatul (4) instituie un comitet de remunerare. Acest comitet de remunerare exercită o judecată competentă și independentă cu privire la

politicile și practicile de remunerare și la stimulentele create în vederea gestionării riscurilor, a capitalului și a lichidității.

2. Statele membre se asigură că autoritățile competente dispun de competențele necesare pentru a garanta că comitetul de remunerare răspunde de elaborarea deciziilor privind remunerarea, inclusiv a deciziilor care au implicații asupra riscurilor și asupra gestionării riscurilor firmei de investiții în cauză și care trebuie luate de organul de conducere. Președintele și membrii comitetului de remunerare sunt membri ai organului de conducere care nu dețin funcții executive în cadrul firmei de investiții în cauză. Atunci când legislația națională prevede reprezentarea personalului în organul de conducere, comitetul de remunerare include unul sau mai mulți reprezentanți ai personalului.
3. La elaborarea deciziilor menționate la alineatul (2), comitetul de remunerare ține seama de interesul public și de interesele pe termen lung ale acționarilor, investitorilor și altor părți interesate ale firmei de investiții.

Articolul 32

Supravegherea politicilor de remunerare

1. Statele membre se asigură că autoritățile competente colectează informațiile publicate în conformitate cu articolul 51 literele (c), (d) și (f) din [Regulamentul (UE) ---/--- [IFR]] și utilizează aceste informații pentru a compara tendințele și practicile de remunerare. Autoritățile competente transmit informațiile respective către ABE.
2. ABE utilizează informațiile primite de la autoritățile competente în conformitate cu alineatul (1) pentru a compara tendințele și practicile de remunerare la nivelul Uniunii.
3. ABE, în consultare cu ESMA, emite orientări privind aplicarea de politici de remunerare solide. Aceste orientări iau în considerare cel puțin cerințele menționate la articolele 28-31 și principiile privind politicile de remunerare solide prevăzute în Recomandarea 2009/384/CE a Comisiei⁴³.
4. Statele membre se asigură că firmele de investiții transmit autorităților competente, la cerere, informații privind numărul persoanelor fizice din fiecare firmă de investiții a căror remunerație este mai mare sau egală cu 1 milion EUR pentru fiecare exercițiu financiar, inclusiv informații privind responsabilitățile de serviciu, sectorul operațional în cauză, precum și principalele elemente ale salariului, primele, indemnizațiile pe termen lung și contribuția la pensie. Autoritățile competente transmit aceste informații către ABE, care le publică la nivel agregat pentru fiecare stat membru de origine, într-un format de raportare comun. ABE, în consultare cu ESMA, poate elabora orientări pentru a facilita punerea în aplicare a prezentului alineat și pentru a asigura consecvența informațiilor colectate.

⁴³ Recomandarea 2009/384/CE a Comisiei din 30 aprilie 2009 privind politicile de remunerare în sectorul serviciilor financiare (JO L 120, 15.5.2009, p. 22).

SECȚIUNEA 3

PROCESUL DE SUPRAVEGHERE ȘI EVALUARE

Articolul 33

Procesul de supraveghere și evaluare

1. Autoritățile competente examinează dispozițiile, strategiile, procesele și mecanismele puse în aplicare de firmele de investiții pentru a se conforma prezentei directive și [Regulamentului (UE) ---/--- [IFR]] și evaluează toate elementele următoare pentru a asigura gestionarea și acoperirea adecvată a riscurilor firmelor de investiții:
 - (a) riscurile menționate la articolul 27;
 - (b) distribuirea geografică a expunerilor firmei de investiții;
 - (c) modelul de afaceri al firmei de investiții;
 - (d) evaluarea riscului sistemic, ținând seama de identificarea și măsurarea riscului sistemic în conformitate cu articolul 23 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 sau de recomandările CERS;
 - (e) expunerea firmei de investiții la riscul de rată a dobânzii rezultat din activități din afara portofoliului de tranzacționare;
 - (f) mecanismele de guvernanta ale firmei de investiții și capacitatea membrilor organului de conducere de a-și exercita atribuțiile.
2. Statele membre se asigură că autoritățile competente stabilesc frecvența și intensitatea analizei și evaluării menționate la alineatul (1), ținând seama de dimensiunea, importanța sistemică, natura, amploarea și complexitatea activităților desfășurate de firma de investiții în cauză și de principiul proporționalității.
3. Statele membre se asigură că, ori de câte ori o analiză arată că o firmă de investiții prezintă un risc sistemic în conformitate cu articolul 23 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, autoritățile competente informează fără întârziere ABE în legătură cu rezultatele analizei respective.
4. Autoritățile competente iau măsurile corespunzătoare în cazul în care analiza și evaluarea menționate la alineatul (1) litera (e) arată că valoarea economică a capitalurilor proprii ale unei firme de investiții scade cu mai mult de 15 % din fondurile sale proprii de nivel 1 de bază, ca urmare a unei modificări bruște și neașteptate a ratelor dobânzii, astfel cum este prevăzută în oricare dintre cele șase scenarii de șoc în materie de supraveghere aplicate ratelor dobânzii, specificate în [Regulamentul delegat al Comisiei adoptat în temeiul articolului 98 alineatul (5) din Directiva 2013/36/UE].
5. La efectuarea analizei și a evaluării menționate la alineatul (1) litera (f), autoritățile competente au acces la ordinele de zi, procesele-verbale și documentele justificative ale reuniunilor organului de conducere și ale comitetelor acestuia, precum și la rezultatele evaluării interne sau externe a performanțelor organului de conducere.
6. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 54 pentru a specifica mai mult detalii care să asigure că dispozițiile, strategiile, procesele și mecanismele firmelor de investiții asigură gestionarea și acoperirea adecvată a riscurilor acestora. În acest sens, Comisia ține cont de evoluțiile de pe

piețele financiare, în special de apariția unor noi produse financiare, de evoluțiile standardelor contabile, precum și de evoluțiile care facilitează convergența practicilor de supraveghere.

Articolul 34

Analiza continuă a aprobării utilizării modelelor interne

1. Statele membre se asigură că autoritățile competente analizează în mod regulat și cel puțin o dată la 3 ani conformitatea firmelor de investiții cu cerințele privind aprobarea utilizării modelelor interne, astfel cum se menționează la articolul 22 din [Regulamentul (UE) ---/---]. Autoritățile competente au în vedere, în special, modificările activității firmelor de investiții și punerea în aplicare a acestor modele în cazul produselor noi și analizează și evaluează dacă firma de investiții utilizează tehnici și practici corect elaborate și actualizate în ceea ce privește modelele respective. Autoritățile competente se asigură că deficiențele semnificative identificate de modelele interne ale firmelor de investiții în ceea ce privește acoperirea riscurilor sunt corectate sau că sunt luate măsurile necesare pentru atenuarea consecințelor acestor deficiențe, inclusiv prin impunerea unor majorări de capital sau a unor factori de multiplicare mai ridicați.
2. În cazul în care, pentru modelele interne de calculare a riscului pentru piață, depășiri numeroase, astfel cum sunt menționate la articolul 366 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, indică faptul că modelele nu sunt sau nu mai sunt suficient de precise, autoritățile competente revocă aprobarea utilizării modelelor interne sau impun măsuri adecvate pentru a se asigura că modelele sunt îmbunătățite fără întârziere.
3. În cazul în care o firmă de investiții căreia i s-a acordat aprobarea de a utiliza modele interne nu mai îndeplinește cerințele pentru aplicarea modelelor respective, autoritățile competente îi solicită fie să demonstreze că efectul neîndeplinirii cerințelor în cauză este nesemnificativ, fie să prezinte un plan și un termen pentru asigurarea conformității cu aceste cerințe. Autoritățile competente solicită îmbunătățirea planului prezentat atunci când este puțin probabil ca acesta să aibă drept rezultat conformitatea deplină sau când termenul este inadecvat.

În cazul în care este puțin probabil ca firma de investiții să se conformeze până la termenul prevăzut sau nu a demonstrat în mod satisfăcător că efectul neconformității este nesemnificativ, statele membre se asigură că autoritățile competente revocă aprobarea utilizării modelelor interne sau limitează această aprobare la domeniile de activitate conforme sau la domeniile de activitate în care conformitatea poate fi asigurată într-un termen corespunzător.
4. ABE analizează modelele interne ale firmelor de investiții și modul în care firmele de investiții care utilizează modele interne abordează riscuri sau expuneri similare.

Pentru a promova coerența, eficiența și eficacitatea practicilor în materie de supraveghere, ABE elaborează, pe baza analizei respective și în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, orientări care să conțină criterii de referință privind modul în care firmele de investiții ar trebui să utilizeze modelele interne, precum și modul în care respectivele modele interne ar trebui să trateze riscuri sau expuneri similare.

Statele membre încurajează autoritățile competente să țină seama de respectivele analize și orientări în scopul analizei menționate la alineatul (1).

SECȚIUNEA 4

MĂSURI ȘI COMPETENȚE DE SUPRAVEGHERE

Articolul 35

Măsuri de supraveghere

Autoritățile competente impun firmelor de investiții să întreprindă, într-un stadiu incipient, măsurile necesare în vederea abordării următoarelor probleme:

- (a) firma de investiții nu îndeplinește cerințele prezentei directive sau ale [Regulamentului (UE) ---/---[IFR]];
- (b) autoritățile competente dețin dovezi conform cărora este probabil că firma de investiții va încălca [Regulamentul (UE) ---/--- [IFR]] sau dispozițiile de transpunere a prezentei directive în următoarele 12 luni.

Articolul 36

Competențe de supraveghere

1. Statele membre se asigură că autoritățile competente dispun de competențele de supraveghere necesare pentru a interveni în exercitarea funcțiilor lor în activitatea firmelor de investiții.
2. În sensul articolului 33, al articolului 34 alineatul (3) și al articolului 35 și în vederea aplicării [Regulamentului (UE) ---/---[IFR]], autoritățile competente dispun de următoarele competențe:
 - (a) de a impune firmelor de investiții să dețină capital suplimentar, în plus față de cerințele stabilite la articolul 11 din [Regulamentul (UE) ---/--- [IFR]], în condițiile prevăzute la articolul 37 din prezenta directivă, sau să ajusteze capitalul necesar în cazul unei modificări semnificative a activității economice a firmelor de investiții respective;
 - (b) de a impune consolidarea dispozițiilor, procedurilor, mecanismelor și strategiilor puse în aplicare în conformitate cu articolele 22 și 24;
 - (c) de a impune firmelor de investiții să prezinte un plan pentru asigurarea conformității cu cerințele de supraveghere prevăzute în prezenta directivă și în [Regulamentul (UE) ---/---[IFR]], de a stabili un termen-limită pentru punerea în aplicare a planului respectiv și de a solicita îmbunătățirea planului respectiv în ceea ce privește domeniul de aplicare și termenul-limită;
 - (d) de a impune firmelor de investiții să aplice o anumită politică de constituire de provizioane sau un anumit tratament al activelor în ceea ce privește cerințele de capital;
 - (e) de a restrânge sau a limita activitățile, operațiunile sau rețeaua firmelor de investiții ori de a solicita cesiunea activităților care prezintă riscuri excesive pentru soliditatea financiară a unei firme de investiții;

- (f) de a impune reducerea riscului inerent activităților, produselor și sistemelor firmelor de investiții, inclusiv a celui inerent activităților externalizate;
- (g) de a impune firmelor de investiții limitarea remunerației variabile la un anumit procent din veniturile nete atunci când remunerația respectivă nu este în concordanță cu menținerea unei baze de capital solide;
- (h) de a impune firmelor de investiții utilizarea profiturilor lor nete pentru a-și consolida fondurile proprii;
- (i) de a restricționa sau a interzice distribuirile sau plățile sub formă de dobânzi ale unei firme de investiții către acționari, asociați sau deținători de instrumente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar, atunci când interdicția respectivă nu constituie un eveniment de nerambursare pentru firma de investiții;
- (j) de a impune cerințe de raportare suplimentare sau cerințe de raportare mai frecventă, în plus față de cele prevăzute în prezenta directivă și în [Regulamentul (UE) ---/---[IFR]], inclusiv raportarea privind situația capitalurilor și a pozițiilor de lichiditate;
- (k) de a impune cerințe de lichiditate specifice;
- (l) de a impune publicarea de informații suplimentare în mod ad-hoc.

În sensul literei (j), autoritățile competente pot impune firmelor de investiții cerințe de raportare suplimentare sau cerințe de raportare mai frecventă numai dacă informațiile care trebuie raportate nu sunt duplicate și dacă se îndeplinește una dintre condițiile următoare:

- (a) este îndeplinită oricare dintre condițiile menționate la articolul 35 literele (a) și (b);
- (b) autoritatea competentă consideră că este necesar să strângă dovezile menționate la articolul 35 litera (b).

Informațiile sunt considerate ca duplicate atunci când autoritatea competentă dispune deja de informații identice sau de informații care sunt în mare măsură identice sau când aceste informații pot fi produse de către autoritatea competentă ori pot fi obținute de către aceeași autoritate competentă prin alte mijloace decât solicitarea raportării informațiilor respective de către firma de investiții. O autoritate competentă nu solicită informații suplimentare în cazul în care informațiile respective se află la dispoziția autorității competente într-un format sau la un nivel de granularitate diferit față de informațiile suplimentare care trebuie raportate, iar formatul sau nivelul de granularitate diferit nu împiedică autoritatea competentă să producă informații care sunt în mare măsură similare.

Articolul 37 *Cerința de capital suplimentar*

1. Autoritățile competente impun cerința de capital suplimentar menționată la articolul 36 alineatul (2) litera (a) numai în cazul în care, pe baza analizelor efectuate în conformitate cu articolele 35 și 36, ajung la concluzia că o firmă de investiții se află într-una dintre următoarele situații:
 - (a) firma de investiții este expusă la riscuri sau la elemente de risc care nu sunt acoperite sau nu sunt acoperite în mod suficient de cerința de capital prevăzută în partea a treia din [Regulamentul (UE) ---/--- [IFR]];

- (b) firma de investiții nu îndeplinește cerințele enunțate la articolele 22 și 24 și este puțin probabil ca alte măsuri administrative să îmbunătățească suficient dispozițiile, procedurile, mecanismele și strategiile într-un termen adecvat;
 - (c) evaluarea prudentială a portofoliului de tranzacționare este insuficientă pentru a permite firmei de investiții să își vândă sau să își acopere pozițiile într-un termen scurt fără a suporta pierderi semnificative în condiții normale de piață;
 - (d) evaluarea efectuată în conformitate cu articolul 34 arată că nerespectarea cerințelor pentru aplicarea modelelor interne autorizate va avea probabil ca rezultat niveluri necorespunzătoare de capital;
 - (e) firma de investiții nu reușește în mod repetat să stabilească sau să mențină un nivel adecvat de capital suplimentar, astfel cum se prevede la articolul 38 alineatul (1).
2. În sensul alineatului (1) litera (a), se consideră că riscurile sau elementele de risc nu sunt acoperite sau nu sunt acoperite în mod suficient de cerința de capital prevăzută în partea a treia din [Regulamentul (UE) ---/--- [IFR]] atunci când cuantumul, tipurile și repartizarea capitalului considerate adecvate de către autoritatea competentă în urma desfășurării procesului de supraveghere a evaluării efectuate de firmele de investiții în conformitate cu articolul 22 alineatul (1) sunt mai mari decât cerința de capital pentru firma de investiții prevăzută în partea a treia din [Regulamentul (UE) ---/--- [IFR]].
- În sensul primului paragraf, capitalul considerat adecvat acoperă toate riscurile semnificative sau elementele unor astfel de riscuri care nu fac obiectul unei cerințe de capital specifice. Pot fi incluse riscurile sau elementele de risc care sunt excluse în mod expres din cerința de capital prevăzută în partea a treia din [Regulamentul (UE) ---/--- [IFR]];
3. Autoritățile competente stabilesc nivelul capitalului suplimentar impus în temeiul articolului 36 alineatul (2) litera (a) ca fiind diferența dintre capitalul considerat adecvat în temeiul prezentului articol alineatul (2) și cerința de capital prevăzută în partea a treia din [Regulamentul (UE) ---/--- [IFR]].
4. Autoritățile competente impun firmelor de investiții să îndeplinească cerința de capital suplimentar menționată la articolul 36 alineatul (2) litera (a) cu fonduri proprii, sub rezerva următoarelor condiții:
- (a) cel puțin trei sferturi din cerința de capital suplimentar trebuie îndeplinită cu fonduri proprii de nivel 1;
 - (b) cel puțin trei sferturi din fondurile proprii de nivel 1 trebuie să fie constituite din fonduri proprii de nivel 1 de bază;
 - (c) aceste fonduri proprii nu trebuie utilizate pentru a îndeplini niciuna dintre cerințele de capital stabilite la articolul 11 literele (a), (b) și (c) din [Regulamentul (UE) ---/--- [IFR]].
5. Autoritățile competente motivează în scris decizia de a impune o cerință de capital suplimentar, astfel cum este menționată la articolul 36 alineatul (2) litera (a), prin descrierea clară a evaluării complete a elementelor menționate la prezentul articol alineatele (1)-(4). Aceasta include, în cazul prevăzut la prezentul articol alineatul (1)

litera (d), o expunere explicită a motivelor pentru care nivelul de capital stabilit în conformitate cu articolul 38 alineatul (1) nu mai este considerat suficient.

6. ABE, în consultare cu ESMA, elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care precizează modul în care trebuie măsurate riscurile și elementele de risc menționate la alineatul (2). ABE se asigură că proiectele de standarde tehnice de reglementare sunt proporționale în raport cu:

- (a) sarcinile de punere în aplicare ce revin firmelor de investiții și autorităților competente;
- (b) posibilitatea ca nivelul mai ridicat al cerințelor de capital care se aplică atunci când firmele de investiții nu folosesc modele interne să poată justifica impunerea de cerințe de capital mai reduse atunci când se evaluează riscurile și elementele de risc în conformitate cu alineatul (2).

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la [nouă luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive].

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 38

Orientări privind adecvarea capitalului

1. Autoritățile competente se asigură că firmele de investiții dispun de un nivel de capital care, în temeiul articolului 22, este în suficientă măsură mai ridicat decât cerințele stabilite în partea a treia din [Regulamentul (UE) --/--- [IFR]] și în prezenta directivă, inclusiv cerințele de capital suplimentar menționate la articolul 36 alineatul (2) litera (a), pentru a se asigura că:
 - (a) fluctuațiile economice ciclice nu duc la o încălcare a cerințelor respective;
 - (b) capitalul firmei de investiții poate absorbi potențialele pierderi și riscuri identificate ca urmare a proceselor de supraveghere.
2. Autoritățile competente examinează în mod regulat nivelul de capital stabilit de fiecare firmă de investiții în conformitate cu alineatul (1) și, dacă este cazul, comunică firmei de investiții în cauză concluziile acestei examinări, inclusiv orice așteptări legate de ajustarea nivelului de capital stabilit în conformitate cu alineatul (1).

Articolul 39

Cooperarea cu autoritățile de rezoluție

1. Autoritățile competente consultă autoritățile de rezoluție înainte de a stabili un eventual capital suplimentar impus în temeiul articolului 36 alineatul (2) litera (a) și înainte de a comunica firmelor de investiții eventualele așteptări legate de efectuarea de ajustări ale nivelului capitalului, astfel cum sunt menționate la articolul 38 alineatul (2). În acest scop, autoritățile competente furnizează autorităților de rezoluție toate informațiile disponibile.

2. Autoritățile competente informează autoritățile de rezoluție relevante cu privire la capitalul suplimentar impus în temeiul articolului 36 alineatul (2) litera (a) și la așteptările legate de ajustările menționate la articolul 38 alineatul (2).

Articolul 40
Cerințele de publicare

Statele membre abilitază autoritățile competente:

- (a) să solicite firmelor de investiții să publice informațiile menționate la articolul 45 din Regulamentul (UE) ---/---[IFR] de mai multe ori pe an și să stabilească termene pentru această publicare;
- (b) să solicite firmelor de investiții să utilizeze mijloace și locuri de publicare specifice, altele decât situațiile financiare;
- (c) să solicite întreprinderilor-mamă să publice anual, fie integral, fie prin trimiteri la informații echivalente, o descriere a structurii juridice, precum și a guvernantei și a structurii organizatorice a grupului de firme de investiții, în conformitate cu articolul 24 alineatul (1) din prezenta directivă și cu articolul 10 din Directiva 2014/65/UE.

Articolul 41
Obligația de a informa ABE

1. Autoritățile competente informează ABE în legătură cu:
 - (a) procesul de supraveghere și evaluare menționat la articolul 33;
 - (b) metodologia utilizată pentru luarea deciziilor menționate la articolele 36-38.
2. ABE evaluează informațiile puse la dispoziție de autoritățile competente pentru dezvoltarea coerenței procesului de supraveghere și evaluare. ABE poate solicita informații suplimentare autorităților competente, în vederea finalizării evaluării sale, în mod proporțional și în conformitate cu articolul 37 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

ABE prezintă anual Parlamentului European și Consiliului un raport cu privire la gradul de convergență al aplicării prezentului capitol în statele membre. ABE efectuează evaluări *inter pares* în conformitate cu articolul 30 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, atunci când acest lucru este necesar.

ABE emite orientări destinate autorităților competente în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 pentru a detalia într-un mod adecvat în funcție de mărimea, structura și organizarea internă a firmelor de investiții, precum și în funcție de natura, obiectul și complexitatea activităților lor, procedurile și metodologiile comune pentru procesul de supraveghere și evaluare menționat la alineatul (1) și pentru evaluarea tratării riscurilor menționate la articolul 27.

CAPITOLUL 3

Supravegherea conformității cu testul capitalului la nivel de grup

SECȚIUNEA 1

SUPRAVEGHEREA CONFORMITĂȚII CU TESTUL CAPITALULUI LA NIVEL DE GRUP

Articolul 42

Stabilirea supraveghetorului grupului

1. Statele membre se asigură că, atunci când un grup de firme de investiții este condus de o firmă de investiții-mamă din Uniune, supravegherea conformității cu testul capitalului la nivel de grup se exercită de către autoritatea competentă care a autorizat respectiva firmă de investiții-mamă din Uniune.
2. Statele membre se asigură că, atunci când întreprinderea-mamă a unei firme de investiții este o societate de investiții holding-mamă din Uniune sau o societate financiară holding mixtă-mamă din Uniune, supravegherea conformității cu testul capitalului la nivel de grup se exercită de către autoritatea competentă care a autorizat firma de investiții respectivă.
3. Statele membre se asigură că, atunci când două sau mai multe firme de investiții autorizate în două sau mai multe state membre au aceeași societate de investiții holding-mamă din Uniune sau aceeași societate financiară holding mixtă-mamă din Uniune, supravegherea conformității cu testul capitalului la nivel de grup este asigurată de autoritatea competentă a firmei de investiții autorizate din statul membru în care a fost înființată societatea de investiții holding sau societatea financiară holding mixtă.
4. Statele membre se asigură că, atunci când întreprinderile-mamă a două sau mai multe firme de investiții autorizate în două sau mai multe state membre cuprind mai multe societăți de investiții holding sau societăți financiare holding mixte ale căror sedii centrale se află în state membre diferite, iar în fiecare dintre aceste state există o firmă de investiții, supravegherea conformității cu testul capitalului la nivel de grup este asigurată de autoritatea competentă a firmei de investiții cu cel mai mare total al bilanțului.
5. Statele membre se asigură că, atunci când două sau mai multe firme de investiții autorizate în Uniune au aceeași societate de investiții holding-mamă din Uniune sau aceeași societate financiară holding mixtă-mamă din Uniune și niciuna dintre aceste firme de investiții nu a fost autorizată în statul membru în care a fost înființată societatea de investiții holding sau societatea financiară holding mixtă, supravegherea conformității cu testul capitalului la nivel de grup este asigurată de către autoritatea competentă care a autorizat firma de investiții cu cel mai mare total al bilanțului.
6. Autoritățile competente pot, de comun acord, să renunțe la criteriile menționate la alineatele (3)-(5) atunci când aplicarea acestora nu ar fi adecvată pentru o supraveghere eficientă a conformității cu testul capitalului la nivel de grup, având în vedere firmele de investiții respective și importanța activităților lor în statele membre

relevante, și să desemneze o altă autoritate competentă pentru supravegherea conformității cu testul capitalului la nivel de grup. În astfel de cazuri, înainte de a adopta o astfel de decizie, autoritățile competente oferă societății de investiții holding-mamă din Uniune, societății financiare holding mixte-mamă din Uniune sau firmei de investiții cu cel mai mare total al bilanțului, după caz, ocazia de a-și exprima opinia cu privire la decizia pe care intenționează să o adopte. Autoritățile competente notifică Comisiei și ABE orice decizie în acest sens.

Articolul 43

Cerințe de informare în situații de urgență

Atunci când survine o situație de urgență, inclusiv o situație prezentată la articolul 18 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 sau o situație în care se manifestă evoluții negative ale piețelor, care ar putea pune în pericol lichiditatea pieței și stabilitatea sistemului financiar din oricare dintre statele membre în care au fost autorizate entități ale unui grup de firme de investiții, supraveghetorul grupului, stabilit în conformitate cu articolul 42, avertizează cât mai curând posibil, în conformitate cu capitolul 1 secțiunea 2 din prezentul titlu, ABE, CERS și autoritățile competente relevante și comunică toate informațiile esențiale pentru îndeplinirea sarcinilor care le revin acestora.

Articolul 44

Colegiile de supraveghetori

1. Statele membre se asigură că supraveghetorul grupului stabilit în conformitate cu articolul 42 instituie colegii de supraveghetori pentru a facilita exercitarea sarcinilor menționate la prezentul articol și pentru a asigura coordonarea și cooperarea cu autoritățile de supraveghere relevante din țările terțe.
2. Colegiile de supraveghetori elaborează un cadru care să le permită supraveghetorului grupului, ABE și celorlalte autorități competente să îndeplinească următoarele sarcini:
 - (a) sarcinile menționate la articolul 43;
 - (b) schimbul de informații între toate autoritățile competente și schimbul de informații cu ABE – în conformitate cu articolul 21 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 – și cu ESMA – în conformitate cu articolul 21 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010;
 - (c) ajungerea la un acord între autoritățile competente referitor la delegarea voluntară a sarcinilor și a responsabilităților, după caz;
 - (d) sporirea eficienței supravegherii prin evitarea pe cât posibil a dublării inutile a cerințelor de supraveghere.
3. Colegiile de supraveghere se instituie, de asemenea, atunci când toate filialele unei firme de investiții aflate sub conducerea unei firme de investiții din Uniune, a unei societăți de investiții holding-mamă din Uniune sau a unei societăți financiare holding mixte-mamă din Uniune sunt situate într-o țară terță.

4. ABE participă, în conformitate cu articolul 21 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, la reuniunile colegiilor de supraveghetori.
5. Următoarele autorități fac parte din colegiul de supraveghetori:
 - (a) autoritățile competente responsabile cu supravegherea filialelor unui grup de firme de investiții aflat sub conducerea unei firme de investiții din Uniune, a unei societăți de investiții holding-mamă din Uniune sau a unei societăți financiare holding mixte-mamă din Uniune;
 - (b) după caz, autoritățile de supraveghere din țări terțe, sub rezerva unor cerințe de confidențialitate care să fie echivalente, în opinia tuturor autorităților competente, cu cerințele stabilite în capitolul 1 secțiunea 2 din prezentul titlu.
6. Supraveghetorul grupului stabilit în temeiul articolului 42 prezidează reuniunile colegiului și adoptă decizii. În prealabil, supraveghetorul grupului le transmite tuturor membrilor colegiului toate informațiile legate de organizarea unor astfel de reuniuni, de principalele subiecte care urmează să fie discutate, precum și de activitățile care urmează să fie examinate. Supraveghetorul grupului informează, de asemenea, pe deplin și în timp util, pe toți membrii colegiului în legătură cu deciziile adoptate în cadrul acestor reuniuni și cu acțiunile întreprinse.

În momentul adoptării deciziilor, supraveghetorul grupului ține seama de relevanța activității de supraveghere care urmează să fie planificată sau coordonată de către autoritățile menționate la alineatul (5)

Înființarea și funcționarea colegiilor este formalizată prin acorduri scrise.
7. În cazul în care nu este de acord cu o decizie adoptată de supraveghetorul grupului în ceea ce privește funcționarea colegiilor de supraveghetori, oricare din autoritățile competente vizate poate sesiza ABE și îi poate solicita asistența în conformitate cu articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

ABE poate de asemenea acorda asistență din proprie inițiativă autorităților competente, în cazul unui dezacord în legătură cu funcționarea colegiilor de supraveghetori, în temeiul prezentului articol, în conformitate cu articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf din regulamentul menționat.
8. ABE, în consultare cu ESMA, elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza condițiile în care colegiile de supraveghetori își exercită sarcinile menționate la alineatul (1).

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la *[nouă luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive]*.

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 45 *Cerințe în materie de cooperare*

1. Statele membre se asigură că supraveghetorul grupului și autoritățile competente menționate la articolul 44 alineatul (5) își comunică reciproc toate informațiile relevante necesare, inclusiv:

- (a) identificarea structurii juridice și de guvernare a grupului de firme de investiții, inclusiv a structurii sale organizatorice, acoperind toate entitățile reglementate și nereglementate, filialele nereglementate și întreprinderile-mamă, precum și a autorităților competente ale entităților reglementate din cadrul grupului firmelor de investiții;
 - (b) procedurile de colectare de informații de la firmele de investiții dintr-un grup de firme de investiții și de verificare a acestor informații;
 - (c) eventualele evoluții negative înregistrate de firmele de investiții sau de alte entități dintr-un grup de firme de investiții, care ar putea afecta grav firmele de investiții;
 - (d) eventualele sancțiuni semnificative și măsuri excepționale luate de autoritățile competente în conformitate cu dispozițiile de drept intern care transpun prezenta directivă;
 - (e) impunerea unei cerințe de capital specifice în temeiul articolului 36 din prezenta directivă.
2. Autoritățile competente și supraveghetorul grupului pot sesiza ABE, în conformitate cu articolul 19 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, atunci când unele informații relevante nu au fost comunicate în conformitate cu alineatul (1), fără întârzieri nejustificate, sau atunci când o cerere de cooperare care vizează în special schimbul de informații relevante a fost respinsă sau acesteia nu i s-a dat curs într-un interval de timp rezonabil.
- ABE poate, în conformitate cu articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 și din proprie inițiativă, să acorde autorităților competente asistență în vederea dezvoltării unor practici de cooperare consecutive.
3. Statele membre se asigură că, înainte de a adopta o decizie care poate fi importantă pentru sarcinile de supraveghere ale altor autorități competente, autoritățile competente se consultă reciproc cu privire la:
- (a) modificările structurii acționariatului, organizatorice sau de conducere a firmelor de investiții din cadrul unui grup de firme de investiții, care necesită aprobarea sau autorizarea autorităților competente;
 - (b) sancțiunile semnificative impuse firmelor de investiții de către autoritățile competente sau orice alte măsuri excepționale luate de autoritățile respective;
 - (c) cerințele specifice de capital impuse în conformitate cu articolul 36.
4. Supraveghetorul grupului este consultat atunci când se impun sancțiuni semnificative sau se aplică orice alte măsuri excepționale de către autoritățile competente, astfel cum se menționează la alineatul (3) litera (b).
5. Prin derogare de la alineatul (3), o autoritate competentă nu este obligată să consulte alte autorități competente în situații de urgență sau atunci când o astfel de consultare ar putea pune în pericol eficacitatea deciziilor sale, caz în care autoritatea competentă informează fără întârziere celelalte autorități competente în cauză cu privire la decizia de a nu le consulta.

Articolul 46

Verificarea informațiilor referitoare la entitățile aflate în alte state membre

1. Statele membre se asigură că, atunci când autoritățile competente dintr-un stat membru trebuie să verifice informațiile privind firmele de investiții, societățile de investiții holding, societățile financiare holding mixte, instituțiile financiare, întreprinderile prestatoare de servicii auxiliare, societățile holding cu activitate mixtă sau filialele acestora care se află într-un alt stat membru, inclusiv filialele care sunt societăți de asigurare, autoritățile competente din celălalt stat membru efectuează această verificare în conformitate cu alineatul (2).
2. Autoritățile competente care au primit o cerere în temeiul alineatului (1) întreprind una dintre următoarele măsuri:
 - (a) efectuează verificarea ele însele, în limitele competențelor lor;
 - (b) acordă autorităților competente care au făcut cererea permisiunea să efectueze verificarea;
 - (c) solicită unui auditor sau unui expert să efectueze verificarea.

În sensul literelor (a) și (c), autoritățile competente care au formulat cererea pot participa la verificare.

SECȚIUNEA 2

SOCIETĂȚI DE INVESTIȚII HOLDING, SOCIETĂȚI FINANCIARE HOLDING MIXTE ȘI SOCIETĂȚI HOLDING CU ACTIVITATE MIXTĂ

Articolul 47

Includerea societăților holding în supravegherea conformității cu testul capitalului la nivel de grup

Statele membre se asigură că societățile de investiții holding și societățile financiare holding mixte sunt incluse în supravegherea conformității cu testul capitalului la nivel de grup.

Articolul 48

Calificările directorilor

Statele membre cer ca membrii organului de conducere al unei societăți de investiții holding sau al unei societăți financiare holding mixte să aibă o reputație suficient de bună și cunoștințe, competențe și experiență suficientă pentru a-și exercita atribuțiile în mod eficace.

Articolul 49
Societățile holding cu activitate mixtă

1. Statele membre adoptă dispoziții care prevăd că, în cazul în care un grup de firme de investiții este condus de o societate holding cu activitate mixtă, autoritățile competente responsabile de supravegherea firmei de investiții:
 - (a) pot cere ca societatea holding cu activitate mixtă să le furnizeze orice informație care ar putea fi relevantă pentru supravegherea firmei de investiții respective;
 - (b) pot supraveghea tranzacții între firma de investiții și societatea holding cu activitate mixtă și filialele sale și pot impune ca firma de investiții să dispună de proceduri adecvate de gestionare a riscurilor și de mecanisme de control intern adecvate, inclusiv de proceduri riguroase de raportare și de contabilitate, în vederea identificării, măsurării, monitorizării și controlării tranzacțiilor respective.
2. Statele membre adoptă dispoziții care prevăd că autoritățile lor competente pot efectua sau au efectuat ele însele sau prin inspectori externi verificări la fața locului pentru a verifica informațiile primite de la societățile holding cu activitate mixtă și de la filialele acestora.

Articolul 50
Sancțiuni

În conformitate cu capitolul 2 secțiunea 3 din prezentul titlu, statele membre asigură posibilitatea de a impune societăților de investiții holding, societăților financiare holding mixte și societăților holding cu activitate mixtă sau managerilor responsabili care încalcă actele cu putere de lege și actele administrative de transpunere a prezentului capitol sancțiuni administrative sau alte măsuri administrative menite să pună capăt sau să combată încălcările constatate ori să abordeze cauzele acestora.

Articolul 51
Evaluarea supravegherii exercitate de țări terțe și alte tehnici de supraveghere

1. Statele membre se asigură că, în cazul în care o firmă de investiții a cărei întreprindere-mamă are sediul central într-o țară terță nu face obiectul unei supravegheri eficace la nivel de grup, autoritățile competente evaluează dacă firma de investiții este supusă, de către autoritatea de supraveghere din țara terță, unei supravegheri echivalente cu supravegherea stabilită în prezenta directivă și în partea I din [Regulamentul (UE) ---/--- [IFR]].
2. Atunci când evaluarea menționată la alineatul (1) concluzionează că nu se aplică nicio astfel de supraveghere echivalentă, statele membre aplică dispozițiile stabilite în prezenta directivă și în [Regulamentul (UE) ---/--- [IFR]] firmei de investiții sau autorizează utilizarea unor tehnici de supraveghere adecvate pentru atingerea obiectivelor de supraveghere cu privire la conformitatea cu testul capitalului la nivel de grup stabilit în [Regulamentul (UE) ---/--- [IFR]]. Aceste tehnici de supraveghere sunt stabilite de către autoritatea competentă care ar fi supraveghetorul grupului dacă

întreprinderea-mamă ar fi fost stabilită în Uniune, după consultarea celorlalte autorități competente implicate. Orice măsură luată în conformitate cu prezentul alineat se notifică celorlalte autorități competente implicate, ABE și Comisiei.

3. Autoritatea competentă care ar fi fost supraveghetorul grupului dacă întreprinderea-mamă ar fi fost stabilită în Uniune poate, în special, să solicite înființarea unei societăți de investiții holding sau a unei societăți financiare holding mixte în cadrul Uniunii, precum și aplicarea articolului 7 din [Regulamentul (UE) ---/---- [IFR]] respectivei societăți de investiții holding sau societății financiare holding mixte.

Articolul 52

Cooperarea cu autoritățile de supraveghere din țările terțe

Comisia poate transmite recomandări Consiliului în vederea negocierii, cu una sau mai multe țări terțe, a unor acorduri privind mijloacele de supraveghere a conformității cu testul capitalului la nivel de grup în cazul următoarelor firme de investiții:

- (a) firmele de investiții a căror întreprindere-mamă are sediul central într-o țară terță;
- (b) firmele de investiții stabilite într-o țară terță a căror întreprindere-mamă are sediul central în Uniune.

TITLUL V

PUBLICAREA INFORMAȚIILOR DE CĂTRE AUTORITĂȚILE COMPETENTE

Articolul 53 *Cerințele de publicare*

1. Autoritățile competente publică integral următoarele informații:
 - (a) textul actelor cu putere de lege și al actelor administrative și recomandările generale adoptate în statul membru respectiv în temeiul prezentei directive;
 - (b) modalitățile de exercitare a opțiunilor și drepturilor prevăzute în temeiul prezentei directive și al [Regulamentului (UE) ---/---- [IFR]];
 - (c) criteriile generale și metodele utilizate în procesul de supraveghere și de evaluare menționat la articolul 33;
 - (d) datele statistice agregate cu privire la aspectele principale ale punerii în aplicare a prezentei directive și a [Regulamentului (UE) ---/---- [IFR]] în propriul stat membru, inclusiv numărul și natura măsurilor de supraveghere luate în conformitate cu articolul 36 alineatul (2) litera (a), precum și a sancțiunilor administrative aplicate în conformitate cu articolul 16.
2. Informațiile publicate în conformitate cu alineatul (1) trebuie să fie suficient de cuprinzătoare și exacte pentru a permite efectuarea unei comparații relevante între modurile în care autoritățile competente din diferite state membre pun în aplicare dispozițiile alineatului (1) literele (b), (c) și (d).
3. Informațiile se publică într-un format unitar și se actualizează periodic. Informațiile în cauză trebuie să fie accesibile la o adresă electronică unică.

TITLUL VI

ACTE DELEGATE ȘI ACTE DE PUNERE ÎN APLICARE

Articolul 54 *Exercitarea delegării de competențe*

1. Se conferă Comisiei competența de a adopta acte delegate, cu respectarea condițiilor stabilite în prezentul articol.
2. Competența de a adopta acte delegate, menționată la articolul 3 alineatul (2), articolul 27 alineatul (3) și articolul 33 alineatul (6) i se conferă Comisiei pe o perioadă de timp nedeterminată începând cu *[data intrării în vigoare a prezentei directive]*.
3. Delegarea competenței menționată la articolul 3 alineatul (2), la articolul 27 alineatul (3) și la articolul 33 alineatul (6) poate fi revocată în orice moment de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.
4. Înainte de a adopta un act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.
5. De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
6. Un act delegat adoptat în temeiul articolului 3 alineatul (2), al articolului 27 alineatul (3) și al articolului 33 alineatul (6) intră în vigoare numai dacă nici Parlamentul European, nici Consiliul nu formulează obiecții în termen de *[două luni]* de la data la care li s-a notificat actul respectiv sau dacă, înainte de expirarea acestui termen, atât Parlamentul European, cât și Consiliul informează Comisia că nu vor prezenta obiecții. Termenul respectiv se prelungește cu *[două luni]* la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 55 *Acte de punere în aplicare*

Modificarea valorii capitalului inițial prevăzut la articolul 8 și la articolul 11 alineatul (7) pentru a ține seama de evoluțiile din domeniul economic și monetar se efectuează prin adoptarea unor acte de punere în aplicare în conformitate cu procedura de examinare prevăzută la articolul 56 alineatul (2).

Articolul 56
Procedura comitetului

1. Comisia este asistată de Comitetul bancar european instituit prin Decizia 2004/10/CE a Comisiei⁴⁴. Respectivul comitet este un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.
2. Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

⁴⁴ Decizia 2004/10/CE a Comisiei din 5 noiembrie 2003 de instituire a Comitetului bancar european (JO L 3, 7.1.2004, p. 36).

TITLUL VII

MODIFICĂRI ADUSE ALTOR DIRECTIVE

Articolul 57 *Modificarea Directivei 2013/36/UE*

Directiva 2013/36/UE se modifică după cum urmează:

- (1) În titlu, se elimină cuvintele „și a firmelor de investiții”;
- (2) Articolul 1 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 1 **Obiectul**

Prezenta directivă stabilește norme privind:

- (a) accesul la activitatea instituțiilor de credit;
 - (b) competențele și instrumentele pentru supravegherea prudențială a instituțiilor de credit de către autoritățile competente;
 - (c) supravegherea prudențială a instituțiilor de credit de către autoritățile competente într-o manieră coerentă cu normele stabilite în Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
 - (d) cerințele de publicare pentru autoritățile competente în domeniul reglementării și supravegherii prudențiale a instituțiilor de credit.”;
- (3) Articolul 2 se modifică după cum urmează:
 - (a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„1. Prezenta directivă se aplică instituțiilor de credit.”;
 - (b) alineatele (2) și (3) se elimină;
 - (c) la alineatul (5), punctul 1 se elimină;
 - (d) alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„6. Entitățile menționate la alineatul (5) punctele 3-24 și în actele delegate adoptate în conformitate cu alineatele (5a) și (5b) din prezentul articol sunt tratate ca instituții financiare în sensul articolului 34 și al titlului VII capitolul 3.”;
- (4) Articolul 3 alineatul (1) se modifică după cum urmează:
 - (a) punctul 3 se înlocuiește cu următorul text:

“3. „instituție” înseamnă o instituție astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 3 din Regulamentul (UE) ---/---- [*] IFR.”;
 - (b) punctul 4 se elimină;
- (5) Articolul 5 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 5 *Coordonarea în cadrul statelor membre*

Statele membre în care există mai multe autorități competente pentru supravegherea prudentială a instituțiilor de credit și a instituțiilor financiare iau măsurile necesare pentru a organiza coordonarea între aceste autorități.”;

(6) Se introduce următorul articol 8a:

„Articolul 8a

Cerințe specifice pentru autorizarea instituțiilor de credit menționate la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

1. Statele membre prevăd obligația întreprinderilor menționate la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 care au obținut deja o autorizație în temeiul titlului II din Directiva 2014/65/UE de a solicita o autorizație în conformitate cu articolul 8:

- (a) cel târziu atunci când media activelor totale lunare, calculată pe o perioadă de douăsprezece luni consecutive, depășește 30 de miliarde EUR sau
- (b) cel târziu atunci când media activelor totale lunare, calculată pe o perioadă de douăsprezece luni consecutive, este mai mică de 30 de miliarde EUR, iar întreprinderea face parte dintr-un grup în cadrul căruia valoarea activelor totale combinate ale tuturor entităților din grup care desfășoară oricare dintre activitățile menționate în secțiunea A punctele 3 și 6 din anexa I la Directiva 2014/65/UE și ale căror active totale calculate ca medie pe o perioadă de douăsprezece luni consecutive sunt mai mici de 30 de miliarde EUR depășește 30 de miliarde EUR.

2. Întreprinderile menționate la alineatul (1) pot desfășura în continuare activitățile menționate la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 până la obținerea autorizației menționate la alineatul respectiv.

3. Prin derogare de la alineatul (1), întreprinderile menționate la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 care la data de [data intrării în vigoare a Directivei (UE) ---/--- [IFD] – 1 zi] desfășoară activități ca firme de investiții autorizate în temeiul Directivei 2014/65/UE solicită o autorizație în conformitate cu articolul 8 în termen de [1 an + 1 zi de la intrarea în vigoare a Directivei (UE) ---/--- [IFD]].

4. Atunci când, după primirea informațiilor în conformitate cu articolul [95a] din Directiva 2014/65/UE, autoritatea competentă stabilește că o întreprindere trebuie să fie autorizată ca instituție de credit în conformitate cu articolul 8 din prezenta directivă, aceasta informează întreprinderea și autoritatea competentă în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) punctul 26 din Directiva 2014/65/UE și preia responsabilitatea procedurii de autorizare de la data respectivei notificări.

5. ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza:

- (a) informațiile pe care întreprinderea trebuie să le furnizeze autorităților competente în cererea de autorizare, inclusiv programul de activitate prevăzut la articolul 10;
- (b) metodologia pentru calcularea pragurilor menționate la alineatul (1).

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la literele (a) și (b), în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

ABE înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice până la [1 ianuarie 2019].

- (7) La articolul 18 se introduce următoarea literă (aa):

„(aa) își utilizează autorizația exclusiv pentru a participa la activitățile menționate la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, iar pentru o perioadă de 5 ani consecutivi, media activelor totale este inferioară pragurilor prevăzute la articolul respectiv;”;

- (8) Titlul IV se elimină;

- (9) La articolul 51 alineatul (1), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Autoritățile competente ale unui stat membru gazdă pot solicita autorității responsabile cu supravegherea consolidată, în cazul în care se aplică articolul 112 alineatul (1), sau autorităților competente ale statului membru de origine să considere o sucursală a unei instituții de credit ca fiind semnificativă.”;

- (10) La articolul 53, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„2. Dispozițiile de la alineatul (1) nu împiedică autoritățile competente să facă schimb de informații sau să transmită informații către CERS, ABE și Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe, ESMA) instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului* în conformitate cu prezenta directivă, cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu *[Directiva (UE) ---/---[IFD] privind supravegherea prudențială a firmelor de investiții]*, cu alte directive aplicabile instituțiilor de credit și cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1092/2010, cu articolele 31, 35 și 36 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 și cu articolele 31 și 36 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010. Informațiile respective fac obiectul alineatului (1).”;

* Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 84).

- (11) La articolul 66 alineatul (1) se introduce următoarea literă (aa):

„(aa) desfășurarea a cel puțin uneia dintre activitățile menționate la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și depășirea pragului indicat la articolul respectiv fără a avea o autorizație ca instituție de credit.”;

- (12) La articolul 76 alineatul (5), ultima teză se elimină.

- (13) La articolul 86, alineatul (11) se înlocuiește cu următorul text:

“11. Autoritățile competente se asigură că instituțiile dispun de planuri de redresare privind lichiditatea care stabilesc strategii adecvate și măsuri de punere în aplicare corespunzătoare pentru a rezolva problema eventualei lipse de lichidități, inclusiv în ceea ce privește sucursalele stabilite într-un alt stat membru. Autoritățile competente se asigură că planurile respective sunt testate de instituții cel puțin o dată pe an, actualizate pe baza rezultatelor scenariilor alternative

menționate la alineatul (8), raportate conducerii superioare și aprobate de aceasta, astfel încât politicile și procesele interne să poată fi ajustate în consecință. Instituțiile iau măsurile operaționale necesare în avans pentru a se asigura că planurile de redresare privind lichiditatea pot fi puse în aplicare imediat. Printre aceste măsuri operaționale se numără asigurarea disponibilității imediate a garanțiilor pentru finanțare de la banca centrală. Aceasta include asigurarea disponibilității garanției în moneda unui alt stat membru, dacă este cazul, sau în moneda unei țări terțe față de care instituția de credit are expuneri și, dacă este necesar din punct de vedere operațional, pe teritoriul unui stat membru gazdă sau al unei țări terțe față de moneda căreia are expuneri.”;

(14) La articolul 110, alineatul (2) se elimină;

(15) La articolul 114, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„1. În cazul în care survine o situație de urgență, inclusiv o situație prezentată la articolul 18 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 sau o situație în care se manifestă evoluții negative ale piețelor, care ar putea pune în pericol lichiditatea pieței și stabilitatea sistemului financiar din oricare dintre statele membre în care au fost autorizate entități ale unui grup sau în care s-au înființat sucursale semnificative în conformitate cu articolul 51, autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată avertizează cât mai curând posibil, cu respectarea capitolului 1 secțiunea 2 și, după caz, a titlului IV capitolul I secțiunea 2 din [Directiva (UE) ---/---[IFD] a Parlamentului European și a Consiliului]*, ABE și autoritățile menționate la articolul 58 alineatul (4) și articolul 59 și comunică toate informațiile esențiale pentru îndeplinirea atribuțiilor acestora. Obligațiile respective se aplică tuturor autorităților competente.

* *Directiva (UE) ---/--- a Parlamentului European și a Consiliului din privind];”*

(16) Articolul 116 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

2. „Autoritățile competente care participă la activitatea colegiilor de supraveghetori și ABE cooperează îndeaproape. Cerințele de confidențialitate prevăzute în titlul VII capitolul 1 secțiunea II din prezenta directivă și, după caz, în titlul IV capitolul 1 secțiunea 2 din [Directiva (UE) ---/---[IFD] nu împiedică autoritățile competente să schimbe informații confidențiale în cadrul colegiilor de supraveghetori. Înființarea și funcționarea colegiilor de supraveghetori nu aduce atingere drepturilor și responsabilităților autorităților competente în temeiul prezentei directive și al Regulamentului (UE) nr. 575/2013.”;

(b) alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„6. Autoritățile competente responsabile cu supravegherea filialelor unei instituții-mamă din UE sau ale unei societăți financiare holding-mamă din UE sau ale unei societăți financiare holding mixte-mamă din UE și autoritățile competente dintr-un stat membru gazdă în care s-au înființat sucursale semnificative, astfel cum sunt descrise la articolul 51, băncile centrale din cadrul SEBC, după caz, și autoritățile de supraveghere din țări terțe, dacă este cazul și sub rezerva unor cerințe de confidențialitate care

sunt, în opinia tuturor autorităților competente, echivalente cu cerințele din titlul VII capitolul 1 secțiunea II din prezenta directivă, și, după caz, din titlul IV capitolul I secțiunea 2 din *[Directiva (UE) ---/---[IFD]*, Directiva 20xx/xx/UE, pot face parte din colegiile de supraveghetori.”;

- (c) alineatul (9) se înlocuiește cu următorul text:

„9. Autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată, sub rezerva cerințelor de confidențialitate din titlul VII capitolul 1 secțiunea II din prezenta directivă, și, după caz, din titlul IV capitolul I secțiunea 2 din *[Directiva (UE) ---/---[IFD]*, informează ABE cu privire la activitățile colegiului de supraveghetori, inclusiv în situații de urgență, și îi comunică acesteia toate informațiile care prezintă o relevanță deosebită în sensul convergenței în domeniul supravegherii.”;

- (17) La articolul 125, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„2. Informațiile primite în cadrul supravegherii pe bază consolidată și, în special, orice schimburi de informații între autoritățile competente, prevăzute în prezenta directivă, fac obiectul unor cerințe privind secretul profesional cel puțin echivalente cu cele menționate la articolul 53 alineatul (1) din prezenta directivă, în cazul instituțiilor de credit, sau la articolul 13 din *[Directiva (UE) ---/---[IFD]*.”;

- (18) La articolul 128, se elimină al doilea paragraf;

- (19) La articolul 129, se elimină alineatele (2), (3) și (4);

- (20) La articolul 130, se elimină alineatele (2), (3) și (4);

- (21) La articolul 143 alineatul (1), litera (d) se înlocuiește cu următorul text:

„(d) fără a aduce atingere dispozițiilor din titlul VII capitolul 1 secțiunea II din prezenta directivă și, după caz, dispozițiilor din titlul IV capitolul 1 secțiunea 2 din *[Directiva (UE) ---/---[IFD]*, date statistice agregate privind aspecte esențiale ale punerii în aplicare a cadrului prudential în fiecare stat membru, inclusiv numărul și natura măsurilor de supraveghere luate în conformitate cu articolul 102 alineatul (1) litera (a), precum și a sancțiunilor administrative aplicate în conformitate cu articolul 65.”

Articolul 58 *Modificarea Directivei 2014/65/UE*

Directiva 2014/65/UE se modifică după cum urmează:

- (1) La articolul 8, litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) nu mai îndeplinește condițiile în care a fost acordată autorizația, precum respectarea condițiilor prevăzute în *[Regulamentul (UE) ---/---[IFR]]*.”;

- (2) Articolul 15 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 15
Dotarea inițială de capital

Statele membre veghează ca autoritățile competente să elibereze autorizația doar în cazul în care firma de investiții în cauză are capital inițial suficient conform cerințelor articolului 8 din [Directiva (UE) ---/---[IFD], ținând seama de natura serviciului sau a activității de investiții.”;

(3) Articolul 41 se înlocuiește cu următorul text:

Articolul 41

Acordarea autorizației

„1. Autoritatea competentă a statului membru în care societatea dintr-o țară terță și-a înființat sau intenționează să își înființeze sucursala acordă autorizația numai în cazul în care constată că:

- (a) sunt îndeplinite condițiile de la articolul 39 și
- (b) sucursala societății dintr-o țară terță va putea să respecte dispozițiile menționate la alineatele (2) și (3).

Autoritatea competentă informează societatea dintr-o țară terță, în termen de șase luni de la data depunerii unei cereri complete, dacă i s-a acordat sau nu autorizația.

2. Sucursala societății dintr-o țară terță autorizată în conformitate cu alineatul (1) respectă obligațiile stabilite la articolele 16-20, 23, 24, 25 și 27, la articolul 28 alineatul (1) și la articolele 30, 31 și 32 din prezenta directivă și la articolele 3-26 din Regulamentul (UE) nr. 600/2014, precum și măsurile adoptate în conformitate cu aceste dispoziții, și face obiectul supravegherii de către autoritatea competentă din statul membru unde a fost acordată autorizația.

Statele membre nu impun obligații suplimentare în ceea ce privește organizarea și funcționarea sucursalei pentru aspectele reglementate de prezenta directivă și nu oferă sucursalelor societăților din țări terțe un tratament mai favorabil decât societăților din Uniune.

Statele membre se asigură că autoritățile competente notifică anual ESMA numărul de sucursale ale societăților din țări terțe care își desfășoară activitatea pe teritoriul lor.

3. Sucursala societății dintr-o țară terță care este autorizată în conformitate cu alineatul (1) raportează anual autorității competente menționate la alineatul (2) următoarele informații:

- (a) amploarea și obiectul serviciilor și activităților desfășurate de filiala din statul membru respectiv;
- (b) cifra de afaceri și valoarea agregată a activelor corespunzătoare serviciilor și activităților menționate la litera (a);
- (c) o descriere detaliată a măsurilor de protecție a investitorilor de care beneficiază clienții sucursalei, inclusiv a drepturilor clienților care rezultă din sistemul de compensare a investitorilor menționat la articolul 39 alineatul (2) litera (f);
- (d) politica lor de gestionare a riscurilor și măsurile aplicate de sucursală pentru serviciile și activitățile menționate la litera (a).

4. Autoritățile competente menționate la alineatul (2), autoritățile competente ale entităților care fac parte din același grup ca sucursalele societăților din țări terțe autorizate în conformitate cu alineatul (1), ESMA și ABE cooperează îndeaproape pentru a se asigura că toate activitățile grupului respectiv în Uniune sunt supuse unei supravegheri cuprinzătoare, coerente și eficace, în conformitate cu prezenta directivă, cu Regulamentul 600/2014, cu Directiva 2013/36/UE, cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu Directiva [Directiva (UE) ---/--- * [IFD]] și cu Regulamentul [Regulamentul (UE) ---/---* [IFR]].

5. ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza informațiile menționate la alineatul (3).

ESMA înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la [a se introduce data].

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

6. ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare prin care se specifică formatul în care informațiile menționate la alineatul (3) trebuie raportate autorităților naționale competente.

ESMA transmite Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare până la [a se introduce data].

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.”.

(4) La articolul 81 alineatul (3), litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) pentru a verifica dacă sunt îndeplinite condițiile de acces la activitatea firmelor de investiții și pentru a facilita controlul condițiilor de exercitare a acestei activități, procedurile administrative și contabile și mecanismele de control intern;”;

(5) Se introduce următorul articol 95 a:

„Articolul 95a

Dispoziția tranzitorie privind autorizarea instituțiilor de credit menționate la articolul 4 alineatul (1) punctul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

Autoritățile competente informează autoritatea competentă menționată la articolul 8 din Directiva 2013/36/UE în cazul în care activele totale preconizate ale unei întreprinderi care a solicitat autorizația în temeiul titlului II din prezenta directivă înainte de [data intrării în vigoare a Directivei (UE) ---/--- [IFD]] pentru a desfășura activitățile menționate în secțiunea A punctele 3 și 6 din anexa I depășesc 30 de miliarde EUR și notifică solicitantul în acest sens.”.

TITLUL VIII

DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

Articolul 59 *Dispoziții tranzitorii*

1. Statele membre se asigură că firmele de investiții, altele decât cele menționate la alineatul (2), care existau deja la data de 1 ianuarie 20xx [*data intrării în vigoare a prezentei directive*] sau înaintea acestei date și al căror capital inițial nu atinge nivelurile prevăzute la articolul 8 trebuie să fie conforme cu respectivul articol până cel târziu la [*cinci ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive*], cu o creștere anuală de 5 000 EUR.

În cazul în care creșterea anuală menționată la primul paragraf nu este suficientă pentru ca o firmă de investiții să atingă nivelul necesar de capital inițial la sfârșitul perioadei de cinci ani, statele membre trebuie să acorde o perioadă de tranziție suplimentară de maximum cinci ani. Autoritățile competente stabilesc sumele anuale aplicabile în această perioadă de tranziție suplimentară.
2. Statele membre se asigură că, până cel târziu la [*cinci ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive*], comercianții de mărfuri se conformează dispozițiilor articolului 8.

Articolul 60 *Revizuirea*

Până la [*trei ani de la data punerii în aplicare a prezentei directive și a Regulamentului (UE) ---/--- [IFR]*], Comisia, în strânsă cooperare cu ABE și ESMA, prezintă un raport, însoțit de o propunere legislativă dacă este cazul, Parlamentului European și Consiliului, cu privire la:

- (a) dispozițiile referitoare la remunerare din prezenta directivă și din Regulamentul (UE) ---/--- [IFR];
- (b) eficacitatea dispozițiilor legate de schimbul de informații prevăzute de prezenta directivă;
- (c) cooperarea Uniunii și a statelor membre cu țările terțe în ceea ce privește punerea în aplicare a prezentei directive și a Regulamentului (UE) ---/--- [IFR];
- (d) punerea în aplicare a prezentei directive și a Regulamentului (UE) ---/--- [IFR] în cazul firmelor de investiții pe baza structurii juridice sau a formei lor de proprietate.

Articolul 61 *Transpunerea*

1. În termen de [*18 luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive*], statele membre adoptă și publică actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive.

2. Statele membre aplică aceste dispoziții începând cu [*data intrării în vigoare a Regulamentului (UE) nr. ---/--- [IFR]*].
3. Statele membre transmit Comisiei și ABE textul dispozițiilor de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.
În cazul în care documentele care însoțesc notificarea măsurilor de transpunere furnizate de statele membre nu sunt suficiente pentru a evalua pe deplin respectarea de către dispozițiile de transpunere a anumitor dispoziții din prezenta directivă, Comisia poate solicita statelor membre, fie la cererea ABE în vederea îndeplinirii sarcinilor sale în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1093/2010, fie din proprie inițiativă, să furnizeze informații mai detaliate referitoare la transpunerea prezentei directive și la punerea în aplicare a dispozițiilor respective.
4. Dispozițiile prevăzute la alineatul (1) conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale.

Articolul 62
Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la publicarea în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

În sensul supravegherii și rezoluției firmelor de investiții, trimerile la Directiva 2013/36/UE din alte acte ale Uniunii se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă.

Articolul 63
Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European,
Președintele

Pentru Consiliu,
Președintele